

CRONICA

Llatins i germànics

El discurs de Mussolini sobre la qüestió del Tirol ha produït una emoció fortíssima a Àustria i a Alemanya. I en general ha fet sensació a tot Europa. No es pot dir que sigui un discurs violent de dalt a baix. Les seves desenes parts del discurs del Duce constitueixen una defensa, pot ser una mica incongruent, però documentada, de la política d'assimilació que segueix Itàlia al Tirol meridional. Queda l'altra desena part del discurs; i aquesta sí que és d'una energia d'expressió que no es troba gairebé mai en el llenguatge diplomàtic. Mussolini ha donat a Àustria un avís en la forma que s'acostuma a donar entre particulars quan, després d'una discussió, es creu pròxim el moment de passar a vies de fet.

MUSSOLINI

Però no volem parlar ara del discurs de Mussolini. Ens sembla més interessant de remarcar el canvi d'actitud que s'observa en la Premsa italiana respecte a França i en la Premsa francesa respecte a Itàlia. El discurs de Mussolini ha coincidit, poc més o menys, amb l'anada de la delegació militar francesa als funerals del mariscal Diaz. I és de notar que mentre els diaris francesos, fins els més antifeixistes, parlen amb molts miraments del discurs del Duce, els diaris italians publiquen calorosos remerciaments a França per la promesa de la delegació militar. Feia molt de temps que no havíem llegit a la Premsa italiana paraules tan cordials per a França i per als francesos.

El mariscal Petain, tot just arribat a Torí, va fer unes declaracions al representant de l'Agència Stefani. Les paraules del cabdill francès van ésser molt afectuoses per a Itàlia. "M'adono perfectament — va dir — de la gran pèrdua que afligeix la nació italiana. El comandant en cap de l'exèrcit francès no pot oblidar, en aquestes circumstàncies doloroses per al generós poble italià, el gran afecte que l'uní durant la gran guerra al comandant en cap de l'exèrcit italià."

Molt més expressives són encara les paraules de la Premsa italiana. El *Giornale d'Italia* fa un gran elogi del mariscal Petain, al qual anomena "germà gran d'armes del guerrier que donà a Itàlia la victòria de Vittorio Veneto". I afegeix: "Però, més enllà de les persones i de llur valor representatiu, allò que ens toca més el cor és el gest de França. En una hora de dolor i de dol, que colpeja la nació italiana, França hi vol ésser present amb el seu exèrcit, i hi vol ésser en la persona d'un dels seus caps militars més populars, més gloriosos i més estimats. La solidaritat sobre els camps de batalla vol ésser també una solidaritat en el dolor, i així es demostra que els llaços formats i estrenyuts en el perill no poden afloir-se, i menys encara oblidar-se, a despit dels interessos aparentment contraris."

No cal reproduir cap més fragment. El sentit d'aquesta prosa de fraternitat llatina és completament clar. Els austríacs i els alemanys l'han entès de seguida. La Premsa d'Àustria i d'Alemanya dona tanta importància o més a les paraules de la Premsa italiana adreçades als francesos, que al discurs de Mussolini. Potser les coses canviaran d'aquí a algunes setmanes o d'aquí a alguns mesos. Però en aquest moment ha guanyat alguns punts la causa de l'aproximació franco-italiana. I mentre les dues nacions llatines s'acosten, cadascuna d'elles s'allunya més o menys de les nacions germàniques.

A. ROVIRA I VIRGILI

Full de dietari

RECULADES

—Any enrera vàrem celebrar com calia la dignificació de la façana del Liceu. Van rentar-li la cara per llevar-li les escorrialles de la pluja; van, sobretot, acomiadar els estandards dels baixos que amb llurs instal·lacions indiscretes malmetien el decorat aspecte de l'edifici.

Però, els temps són aspres. A tot culb on no hi ha, en ple funcionament, la delicada màquina anomenada pastera, vé que la vida social, s'afebleix, que la caixa es buida i que els deutes creixen. No vull assenyalar més directament perquè sempre és dolorós de cridar l'atenció vers les víctimes.

El cert és que l'aristocràtic Liceu ha hagut de tornar a llogar una part del seu immoble a un botiguier, qui, naturalment, ha cuidat a dreçar damunt la façana una petita baluerna de fusta polida i de vidre lluent que fa malbé l'harmonia del conjunt. Poca dies ha hem llegit al diàli la nova de la reobertura del càlcul. Resulta, d'aleshores, que la dignificació no durat poc. Ha estat un breu i trist moment.

Què hi podem fer? És inútil que adoptem posats elegants i que fem semblant d'esquinçar les vestidures. La sola cosa eficaç, fora ajudar l'entitat en qüestió a anivellar el seu pressupost sense haver d'acudir a aquestes recourses deplorables. No ho podem fer? Doncs, callem, desviem en silenci la nostra pena davant aquesta terrible plàneta que ens condemna a no acabar mai de sortir d'una misèria més o menys incivil.

Sols... (costa tant de callar!)... sols coidrem demanar als senyors que tenen la responsabilitat dels destins llatins que influissin damunt l'esperit del nou cafeter perquè instal·li el seu establiment amb el mínim de pegats exteriors. I Per l'amor de Déu, que no tingui la pensada de reproduir aquella aplicació blanquinosa de l'antic café del Liceu!

CARLES SOLDEVILA

Converses filològiques

A. S. R. H.

Creiem que es veia bé quin era l'anar a fer que condemnàvem en la conversa anterior. Quan el verb *anar* hi vol dir "transportar-se d'un lloc a un altre", la combinació és, no cal dir-ho, perfectament acceptable: *vaig a cercar aigua a la font*, ara *vaig a pagar-li el lloguer* (dit per un que va a casa del propietari per tal de pagar-li el lloguer). També és correcta quan el verb *anar* hi està usat en sentit figurat, significant, per exemple, procedir: *Resolli el primer problema, atem a resoldre el segon. L'anar a fer que condemnem és el d'una frase com *vas a patir molt*, equivalent a *patiràs molt*. És el cas en que *anar* és un simple indicador de temps, expressa simplement la futuritat immediata.*

Una llengua que, com el català, posseeix la perifrasi *vaig escarnint-me* amb la valor d'un pretèrit, es comprèn que repugni una perifrasi com *vaig a escarnint-me* amb la valor d'un futur: *m'escarniré*. Malgrat l'existència del pretèrit perifràstic (*vaig fer*), es comprèn la possibilitat d'una combinació com *vaig a fer* (aduc en el cas en que és possible una confusió formal amb aquell pretèrit per absorció de la *a*) quan la idea de *anar* (en sentit propi o figurat) és ben present en el *vaig*, però no quan el *vaig* hi esdevé un mer auxiliar de temps talment com en el pretèrit *vaig fer*.

P. FABRA

La desgràcia d'ésser gran home

L'orgull de dir-se Lindberg i haver travessat l'Atlàntic, no és pas un orgull excessivament productiu. Els grans homes, és cert, passen una època d'obsequis i presents; però si llur fama no disminueix, passen els presents i continua el daller del públic per posseir objectes que li pertanyin, naturalment, que li hagin pertangut. Ara el pobre Lindberg es troba que cada camisa no li serveix més que una vegada, perquè cada cop que la fa rentar li desapareix la mans dels admiradors. Podeu pensar que, amb el progrés de la ciència moderna, les camises de Lindberg es deuen falsificar en sèrie.

En canvi Hinkler es troba per ara en el cas contrari. Austràlia es troba en la necessitat de demanar al fill d'un diputat que li deixés uns pantalons de moto i, amb aquests pantalons posats, emprengué el vol. Un cop fora, el xicot descobrí que els pantalons deixats no eren els seus sinó els de la seva germana, que es trobava de viatge i, bon germà li telegrafia:

"Hinkler ha sortit d'aquí amb els teus pantalons. Suposo que no et farà res". I la seva germana que, a jutjar pel seu guardarrobes deu ésser una noia moderna, contesta: "Molt al contrari. Estic emocionada i orgullosa".

Proust

L'edició de Proust ha acabat. L'obra és incompleta: gran esdeveniment. Aquest Super-Balzac del nostre temps no és pas un autor grat a tothom. Molts fervents balzacians reusen de Proust — si bé a darrer hora, després de l'edició dels dos volums del "Temps trobat", el nom i l'obra d'aquests reputats han disminuït. Quelcom: L'estil digressiu de Proust és la causa de la majoria de les contestacions: aquells llargs paràgrafs encruats d'oracions i fins de subparàgrafs aparentment disjuntius i fatigats molts lectors entre el bo i el millor de la gent de lletras. El xicot creixent que l'obra proustiana anirà, però, guanyant ràpidament, no aconseguí pas fer rectificar els estudis diversos, ans al contrari: l'èxit text depurat de "A la recherche du temps perdu" arribà a irritar aquells "lectors de Proust que, marcats, a mi, emani creïences".

No obstant, aquest estil digressiu i personal de Proust, i que tan poc s'assembla al digressivisme de l'antic Pujols, de Diderot o de Stendhal, té, ultra la gràcia d'aquests admirats prosistes, una valor de substància i molt superior: és un estil necessari en "A la recherche du temps perdu", na en "Tristram Shandy" o bé en la prosa total del gran Francesc Pujols la digressió, que certament hi té el paper de gràcia cabdal, el estil, no hi és però una necessitat ideològica.

D'altra banda, el digressivisme de Proust esdevé apassionant tan en el punt el lector s'hi interessa. Només el celant afany de passar via, tan usats en la post-guerra — només l'afany de llegir de pressa, només el vici decadent de lectures fàcils i efímerament excitants poden haver estat la causa de la desvalorització del digressivisme proustià.

Marcel Proust passa per antirrealista: crítics tan intel·ligents com Benjamin Crémieux el jutgen així, i el mateix Proust no es considera pas francament realista. No obstant, nosaltres no sabem situar-lo al defora del realisme i el trobem un realista dels més potents, dels que més profundament han sabut explorar el món exterior. I és probablement degut al tòpic metafísic o sentiment — que sovint pren aquesta exploració el que ha produït la il·lusió d'antirrealisme en molts esperits als quals el concepte de realisme apareix en certa manera com l'antífes de sensibilitat o de subtilitat. En el darrer volum d'aquest cicle formidable de literatura psicologista, Marcel Proust tracta d'analitzar-se en tant que literat, intenta classificar-se estèticament, i aleshores ens sembla desorientat i divagador. Val a dir, però, que aquest divagar no infirma pas la valor artística de la seva obra. En aquest auto-anàlisi Proust sembla témer d'equiparar el seu psicologisme al de Balzac, o al de Zola, o a qualsevol forma del "Naturalisme", i aleshores es quan se sent decantat a repudià — encara que tímida — el realisme. Benjamin Crémieux diu que els dos darrers volums titulats "Le temps retrouvé" aclareixen i valoritzen tots els volums de la recerca del temps perdut i ens donen la clau del sistema proustià. Vet ací un judici que aclareix més aviat la desorientació anti-realista de certs proustistes, que sorprendrà i revoltarà molts lectors atents i apassionats de "A la recherche du temps perdu", aquells lectors que ja des de "Du côté chez Swann" percebien aviat on anava a parar tota aquella acarnissada disseció de les coses, dels éssers, de les paraules, dels sons i, sobretot, dels pensaments. El lector idoni aviat copsa la qualitat purament objectiva de la percepció proustiana. Aduh les emocions més subtilment personals s'objectiven en l'entendiment de Proust i les podrà remugar, les podrà ruminar, però a la curta o a la llarga, les perboca a la llum del sol i te'n dona la més intensa valor o significació d'universalitat que fins ara cap prosista ni cap poeta hagi pogut extreure de les pròpies emocions.

Es tan intensa la sensació i l'emoció de Proust, que no essent ell artista pintor per a poder clavar aquesta concreta ment a la tela amb els pinzells de Rembrandt, o de Vermeer, estres que ell explicitament evoca com instrument de màxima expressió; forçat, en tant que literat, a usar de l'extensió temporal com el seu únic instrument d'expressió, la més gran densitat de la seva captació realista el posa en la necessitat ineludible d'un més extens anàlisi, i són tantes les relacions, llunyanes, immediates, notícies, ocultes, directes, zigzaguejants, intermitents, ancestrals, premortuaries, disressades, etc., etc., que Proust descobreix en el fenomen, en la biologia del fenomen, en la psicologia dels humans, que per força llur assenyalament, llur hició i la revelació de la finalitat superconscient de tot aquell immens entrellig causal ha de prendre una extensió proporcionalment extensa. La virtut sobrana de l'art proustià és la de fer aquests llargs i intrincats paràgrafs plens de digressions entrecruçades, no pas paràgrafs eixerits i fatigants, com els troben els lectors alcoholitzats per lectures estil Paul Morand, sinó paràgrafs delectadors fins al punt de no poder deixar-ne la lectura ni per la coerció. El lector més recalcitrant de Proust pot fer-ne la prova bo i agafant en hora propícia un fragment qualsevol de "A la recherche du temps perdu", per exemple, que és ço que Proust tingué més lleure de repolir i rellegrar: veurà aleshores quina meravella de sentiment i de percepció li escua d'assaborir. Aquell homeric bracerai en l'entranya del fenomen sembla que te n'arrenqui inefablement, com la vida nova d'un naó, la substància de la cosa abans banal, imprecisa o convencional. No és pas la reconstrucció i cristallització del temps passat el que cerca Proust, encara que ell s'ho cregui: és quelcom de superior; és allò que en el temps hi ha d'apareixer i de fugitiu, que per tals parencies i fugacitat la gent desestima com a real i la filosofia suposa fantasmagòric; és la demostració de la realitat del fugisser i la concreció del que hom tenia per aparent. És la demostració adorable de tot això.

JOAN SACS

Nota. — En l'article del senyor J. Sacs, publicat el dia primer de març sota el títol "Entre la història i la prehistòria", s'escorregué un lapsus que cal esmentar. En esmentar per segona i tercera vegada l'edat o època del bronze, cal dir "del coure", ço que el lector entès ja haurà corregit espontàniament, obligat pel context.

Informacions de "La Publicitat"

Una interessant exposició de romansos al Centre Excursionista de Catalunya

Molt poques vegades des de la nostra primera adolescència hem trobat cap parada de romansos. L'home que la tenia anava en aquells temps tan a la segura en el seu negoci, que podia dedicar-se tranquil·lament a preparar-se a la vista del públic badoc la seva mica de sopar. Els aficionats eren nombrosos; compraven o no compraven, però admiraven, i fins això semblava que fos suficient al venedor. De tant en tant aixecava aquest cap de damunt la cassola que remenava, i cridava amb veu cansonera: "La Fiera Malvada", que es va menjar deu pobles i sis centes persones! Les aventures del Caragol Terrible! o bé altres en un tarannà purament poètic-escatològic.

Els romansos han anat desapareixent dels carrers; les agulles d'estendre roba que els subjectaven als cordills de les parades han passat a fer un servei semblant als quioscos de diaris; i els romansos s'han refugiat finalment, un de cada, com a mitja arca de Noé, a una saleta petita i irregular del Centre Excursionista de Catalunya.

De la parada en diuen exposició i, com el nom indica, per evitar tot perill als exposats, hom els ha posats vidres al davant.

N'hi ha una colla; semblen, pobres, papallones dissecades, i tot aquell perfum que havien tingut un

temps, tot aquell entusiasme i popularitat que havien despertat han desaparegut. El poble ja no s'hi emociona i s'hi han hagut de llançar els col·leccionistes per aspirar l'esmortuït perfum d'espigol. Però aquest perfum és ara molt més fi que totes les tonades de la seva joventut, i els col·leccionistes, uns gurmets i, de vegades, uns humoristes, o almenys amants de l'humor que encara en transpuia i que en llur temps era gatzara i plaçut.

La literatura de romanso no ha anat, però, pas molt de qualitat. Als anys ar deguda a autors anònims, moltes vegades ingenuos i d'altres barroerament mal intencionats o a xabacanament còmics. El romanso d'ara és diferent; el públic ve a conèixer l'autor i aquest autor ha de parlar i ésser una figura, i com que els editors no poden pagar aquestes figures, han de fer els romansos a base de trossos de revista, d'opereta, de tangos o cuplets d'autors coneguts i admirats. No cal, però, preocupar-se; els romansos tenen i ara exactament les mateixes utilitats que hem ponderat en els d'abans; el que no tenen és el perfum d'espigol i la mica d'humor esbravat.

Els romansos exposats al Centre Excursionista de Catalunya, pertanyents a diversos col·leccionistes,

COMENTARIS

Paneuropa?

Rebem, alhora, dos documents cadascun dels quals suggereix comentaris ben actuals: *Paneuropa*, un llibre de R. N. Coudenhove-Kalergi i uns retalls de tres diaris italians. El llibre de Coudenhove, dedicat a la joventut d'Europa, és l'exposició de la bella utopia, mereixedora de totes les consideracions, per la qual la ruïna de l'hegemonia mundial del nostre Continent només es pot evitar amb la constitució federal dels Estats europeus, això és, amb la realització del Estat Unit d'Europa. Aquest punt de vista generós no és pas nou. Entre nosaltres ha tingut partidaris decidits i la nostra formació ideològica i sentimental ens empeny, avui més que mai, a adherir-nos-hi. La part original del llibre és el pla de reconstrucció mundial que l'autor proposa i que resumirem amb poques ratlles.

La dominació del món per Europa durant el segle XIX començà a declinar durant el primer quart del segle XX per aquestes quatre causes: Constitució, fora d'Europa, de l'Imperi Britànic, que esdevé una potència mundial intercontinental; constitució de l'Imperi soviètic rus, eurasià; emancipació de l'Àsia per l'esforç del Japó; l'empenta americana. Aquesta dominació europea es perdé definitivament amb la guerra gran. Aquesta caiguda ha coincidit amb l'enconguiment del món, el seu enquistament a causa dels progressos tècnics dels mitjans de comunicació que han acostat els pobles en l'espai i en el temps. A aquest món, esdevingut petit, li cal un acostament polític per a evitar la tensió i els xocs catastròfics.

Coudenhove creu que els mètodes nous d'organització entre Estats inaugurats per Amèrica en la seva constitució interna i per les lligues pacífiques entre Estats — entre les quals pot incloure's la darrera temptativa Kellogg — han d'ésser emprats pels Estats d'Europa. L'Estat històric diferencià, és, avui, difícilment independent: cal, doncs, que es federi amb altres Estats. Les potències que dirigeixen el món són, actualment, federacions: Gran Bretanya, Amèrica, Rússia... L'Imperi soviètic rus és una lliga de nacions; ho és l'Imperi britànic; ho esdevindrà Panamèrica; ho esdevindrà la República xinesa. Només Europa, atomitzada, no emita a cercar el compromís entre la llibertat i l'organització, la federació i la més ampla autonomia interior. Gràcies al sistema de diferenciació completat pel d'integració, gràcies al doble mètode d'autonomia i de federació, de política analítica completada per una política sintètica Anglaterra ha salvat el seu imperi i Rússia el manté. Política-ment conduïen el món en l'actualitat Washington, Londres, Moscou, Toquio i París. Les cinc parts del món són avui: Amèrica, Imperi Britànic, Imperi rus, Extrem Orient i Europa. Però Europa, de la qual Coudenhove n'exclou, com havem vist, Gran Bretanya i Rússia, no existeix com a concepte polític. Això que en diem Europa és un caos de pobles que s'odien mútuament i porten llur inquietud guerrera fins als països més pacífics del món.

La solució que proposa l'autor és la Paneuropa, o federació de pobles europeus de fronteres, en aquest moment, indeterminades. S'ha constituït una lliga de paneuropeïstes que rep adhesions de diverses personalitats pertanyents a Estats distints i que pugna per conquistar la joventut universitària dels diversos pobles d'Europa. Els paneuropeïstes tenen llur insígnia: una creu tancada dins un cercle; tenen, els més radicals, llur dèria: així, per exemple, inscriuen en els registres llur nacionalitat: *europeu*. I esperen que si, a no tardar, una generació nova a França, a Polònia, a Escandinàvia, a Alemanya, etc., puja amb tota l'empenta d'una joventut baronívola i proclama, combativa, llur europeïtat per damunt les diferenciacions històriques, s'obrirà un aisme entre la generació anterior i la transformadora, i les guerres passades apareixeran, als ulls dels que veuran aquesta utopia realitzada, com una estupidesa equivalent a les pedrades que antany sostenien els nois de Les Corts contra els de Sans, o els de Sarrià contra els de Sant Gervasi.

Però... heu-vos ací uns altres documents: una revista intel·lectual italiana, "Jove i combativa", *Il Rodano*, demana al Govern feixista "que prohibeixi l'entrada a Itàlia de llibres estrangers, i que hom renunciï a les traduccions d'autors estrangers amb el fi d'obligar el públic italià a nodrir-se de la sana literatura nacional." Un diari ben conegut, el *Giornale d'Italia*, reclama "la prohibició de la venda de llibres francesos a Itàlia, verí mortal i competidor massa sovint victoriós." I una altra publicació feixistíssima *Il Selvaggio*, en fer referència a unes fulles angleses que surten a Florència amb destinació als britànics que hi sojornen demana que "el Duce suprimeixi tot diari que surti a Itàlia escrit en llengua no italiana".

Ignorem com els paneuropeïstes prendran aquestes explosions d'entusiasme joventutal italianes tan divergents de les que ells intenten provocar i que nosaltres compartim. Però gosem interrogar: Paneuropa? — J.-V. F.

principalment als senyors Joan Batlle, al senyor Duran i al mateix Centre, són de diverses èpoques. Agafen part del segle XVI, el segle XVIII i el XIX; i encara que nosaltres els designem amb el nom general de romansos, per l'especial disposició tipogràfica (un gravat al·boix, el títol i els versos a sota), hi ha entre ells sàinets, cançons, cançons noves — dècimes, cobles, discursos, consells, etc.

Entre ells trobem unes "Octaves en honor del Admirant Galceran Marquet"; una "Cansó Nova patríctica en honor de la noble Barcelona"; la "Cansó Nova ahont se contan les misèries..." (el títol senar resultaria massa llarg, o massa curt). Naturalment, les cançons són adaptades a una música coneguda, ja indicada en el títol; per exemple, el romanso del segle XVII la "Cansó Nova" "D'un senyor i una Pastora, sobre l'aire adieu me font partir", que comença

"Bon die Alhonor, binch assi per bos dije, que lo meu cor suspire per bos creure d'amor."

D'altres tenen un caire de trapaceria del temps o potser fan al·lusions a altres coses, com un del segle XVIII titulat: "Interpel·lació de Carnestoltes contra los impositors de sa última disposició feta en lo any 1763".

Entre els discursos i consells hi ha els "Discursos de una doncella per la elecció d'estat", romanso del segle XIX; la "Decadència. Gran història de un poll, burro, asa, bestia i animal i molt desgraciat per una petita illació"; el conegut encara de "Los fastichs, desesperat festeix d'un fadri i una doncella"; i entre els sàinets, "Entremès nou del Dr. Polsgueres en los encants",

ATENEU BARCELONES

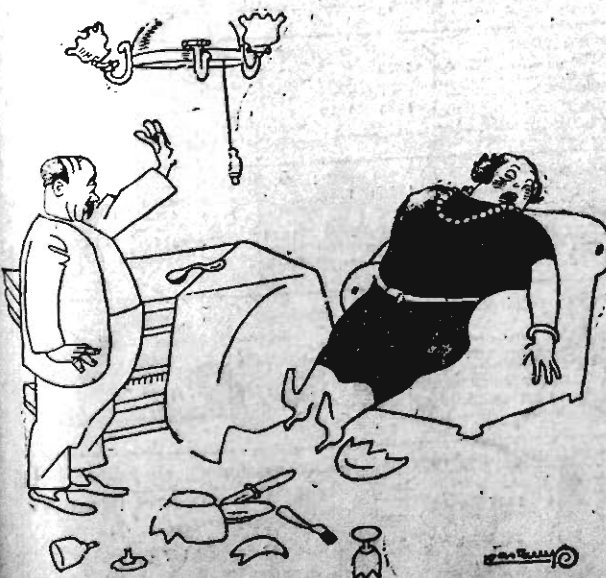
Cicle de conferències organitzat per la Secció de Ciències Morals i Polítiques.

Avui, dimarts, dia 6, a les deu de la vetlla

A. DURAN SAMPERA

donarà una conferència dissenyant sobre el tema:

Un escultor català del segle XV: Pere Johan

EL PODER D'ASSIMILACIÓ DE LES DONES

—Ai! ai! què tinc!
—Pepe, per l'amor de Déu Gran guinot, zot!!

CITY OF BARCELONA						
1840	1841	1842	1843	1844	1845	1846
930	999	983	974	946	946	946
934	Norm	974	967	939	939	974
937	980	980	971	943	939	939
947	994	986	978	953	949	949
7	2	3	4	7	7	7

1847	1848	1849	1850	1851	1852	1853
778	1822	1841	1890	1799	1799	1787
750	1891	1844	1832	1792	1792	1793
792	1870	1852	1830	1802	1802	1786
800	1844	1850	1844	1810	1810	1804

1854	1855	1856	1857	1858	1859	1860
768	1800	1793	1740	1740	1740	1740
877	1799	1788	1764	1764	1764	1763
		1810	1778	1778	1778	1779

Year	Value	Year	Value
1860	1348	1860	1348
1837	1360	1837	1360

DISPOSABLE IN PLACE			
Good Middling (Standard Universal)			
Am Port	Oriana	Yates	
147	147	148	

Year	Value	Year	Value
1860	11,048,000	1860	11,048,000
1860	0.000	1860	0.000

4/87 7/8

EL MUNICIPI

El Metropolità Transversal

Diu un diari d'ant passada: "A hui, a la nit, marxarem amb l'express, cap a Madrid, els comissaris del Consell d'Administració del Metropolità Transversal, per a parlar amb el cap del Govern de l'operació que projecta.

L'alcalde senyor Rumeu, el seu secretari particular senyor Vives i el tinent d'alcalde substitut d'Obres Públiques senyor Garriga Bachs, personalment acudirien al Baixador del carrer d'Aragó, per a donar comiat als senyors Ramon, Miquel, Vonsà i Muntades. (C.)

Una queixa dels veïns de Sans i Hostafrancs sobre els serveis del Metropolità Transversal

Ha estat lliurada a l'alcalde una instantània signada per uns veïns de la barriada de Sans i Hostafrancs recordant la demanda feta temps enrere perquè fossin rebuixades les tarifes del Metropolità o almenys que es busqués un procediment que sense perjudici per a l'empresa facilités a la classe obrera l'empresar aquest mitjà pràctic de locomoció.

Per bé que la Companyia al principi va semblar disposada a atendre les reclamacions, ara tot fa creure que ha desistit dels seus bons propòsits. Els laments dels comunicants del millor tracte que han rebut els veïns dels pobles limítrofs a Barcelona, i els quals utilitzen els ferrocarrils catalans per a traslladar-se i consideren que els de les barriades de Sans i Hostafrancs no han d'ésser objecte de pitjor tracte.

Els qui han de fer reintegrar la gent al Camp

Nota pregada de la Junta de Reintegració al Camp:

"S'han reunit les seccions segona i tercera de la Junta. En la segona es donà compte de la potència del senyor Ribes, vice-president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, sobre l'abandonament del camp, les seves causes i possibles remeis, i s'acordà, en vista de la petició de diverses entitats agrícoles, suspendre la discussió d'aquest punt i proposar al ple de la Junta una informació pública. S'encarregà al delegat social d'acció de defensa agrària, senyor Pasqual de Zulueta, i al secretari de la Junta, senyor Ferrer, que previs els oportuns assessoraments tècnics, emetin dictamen sobre el tema; sollicitud que ha de dirigir-se als poders públics, per tal que facin compatible en temps de pau, el compliment del deure militar amb el cultiu de la terra i es conferi a l'inspector d'Emigració, senyor Bullon, el tema sobre l'emigració a França i les seves colònies, i la inter-oceànica amb relació a l'abandonament de la terra i l'ur reintegració de molts espanyols que emigraren d'Espanya i desitgen tornar-hi.

A la secció tercera s'acordà repartir el treball de les ponències en l'ordre següent: El gran i el petit reg, en relació amb la reintegració al camp, s'encarregà als enginyers senyors Oliveres (Claudi) i Nonell, en ensenyant el tema, mitjans i auxilis que han de donar-se per a la il·luminació i aprofitament de les aigües subterrànies.

El tema sobre la permanència o reintegració al camp, s'encarregà al senyor Comamala.

El de l'influència de l'actual simpatia tributaria sobre l'abandonament de la terra i les seves modificacions, fou conferit al senyor de Ros i de Puig.

S'acordà, finalment, que els altres punts es vagin estudiant successivament.

Assistiren a la reunió el marquès de Mariano i el president de la Junta.

Notes oficioses de l'Alcaldia

L'ex-Palau de la Indústria que ha d'ésser enderrocat

Fins el dia 27 de l'actual, al migdia, s'admetran al Negociat Municipal d'Obres Públiques de la Secció de Foment, plets de proposició per tal d'optar al concurs relatiu a l'enderrocament de la nau central i cossos annexes de l'ex-Palau de la Indústria en el Parc de la Ciutadella d'acord amb el plec de bases que fins els esmentats dia i hora estan exposats en aquell Negociat.

Advertiment als carnisers

Malgrat haver-se comunicat oficialment als representants de les entitats afectades, la providència de l'Alcaldia concedint un darrer termini que acabará el dia 31 del corrent, per a tots els amos de tendes on es venen carnis fresques, és posat en les condicions higièniques i reglamentàries fixades en el reglament d'ordenança del ram, hom fa públic, perquè no pugui al·lucinar-se l'ignorància per ningú, que es procedirà sense cap contemplació al tancament de tots els establiments que no es trobin adaptats a les preses reglamentàries, i que no podran legalment prosperar, cap recurs contra l'aplicació del decret que s'ha imposat.

Vocal de torn a la Junta de Museus

Aquesta setmana correspon en-

carregar-se de les funcions de vocal de torn de la Junta de Museus, al senyor En Francesc Galofre i Oller.

De l'Exposició de Montjuïc

La participació hongarresa

El Comitè Executiu de l'Exposició Internacional de Barcelona ha rebut un telegrama donant compte que Hongria ha decidit concórrer oficialment a aquest Certamen que s'ha de celebrar a la nostra ciutat durant l'an 1929.

El servei telefònic de l'Exposició

Per tal que tant els expositors com els visitants de l'Exposició Internacional de Barcelona disposin d'un servei complet de comunicacions, la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya instal·larà en la mateixa Exposició una xarxa telefònica que permetrà col·locar tots els telèfons que sol·licitin els concurrents per a llurs "stands".

Des d'aquests telèfons, de servei automàtic, es podrà comunicar amb tots els aparells de la ciutat de Barcelona i celebrar conferències amb la resta d'Espanya i amb l'estranger i rebre's i transmetre's telèfons per a tota la nació.

EL GOVERN CIVIL

UN TRE

A hui, a les sis de la tarda, el governador va donar un te amb pastes als consells estrangers a Barcelona i a llurs famílies.

LA U. P.

Abans del te anterior, el governador va anar a inaugurar el Círcol de la Unió Patriòtica de la dreta de l'Exempla.

DETENCIONS

La policia ha practicat les següents detencions:

Josep Picadieu, que amb altres companys va entrar al magatzem de Laureà Moreno, del carrer del Bruch, amb el propòsit de robar.

Ermengol Roger, que anava en l'express de França, i és acusat de dedicar-se al tràfic de blanques.

Maria Veciana, que venia de França amb l'anterior.

Artur Pérez Rubio i Manuel Ballesser Ortells, que es van barallar i lesionar al carrer de Sant Oleguer.

Institut Agrícola Català de Sant Isidre

LA RABASSA MORTA: EL LLIBRE DEL IV CONGRES NACIONAL DE REGS: LA REINTEGRACIO AL CAMP EL CARBO VEGETAL: EL MORESC

En la darrera sessió de la Junta Directiva de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, el seu president, l'excoentíssim senyor baró d'Esponilla, féu una relació detallada de la situació en què es troba l'afar de la rabassa morta, i de les innombrables proves de confiança que per la seva actuació en aquest particular rep de part d'agricultors de totes les comarques afectades.

Va donar compte d'haver cobrat l'import de la subvenció atorgada pel Ministeri de Foment per a procedir a l'edició del Llibre del IV Congrés Nacional de Regs, que s'està preparant i que constarà de diversos volums.

El vice-president, En Ramon Ribes i Ribot, va explicar la seva actuació en el si de la Junta de Reintegració al Camp, i va donar una idea del treball que presentarà, el qual fou jutjat perfectament ajustat al criteri de l'Institut sobre el particular.

Es va donar compte d'una resolució de la Junta Provincial de Proveïments, desestinant, per creure-la innecessària, la petició que se li féu que establis distincions respecte als preus i condicions de venda fixats, entre el carbó de llenya tal com el ven el propietari productor i tal com el ven el comerciant.

Així mateix la Junta de l'Institut es va donar per assabentada de la resolució de la Direcció General de Proveïments desestinant la instància que va presentar per a la importació de moresc amb bonificació de drets aranzels. Es comprometia l'Institut a destinar exclusivament el moresc a les necessitats dels seus associats ramaders, i a complir els altres requisits legals establerts, afirmant que si bé no hi ha a Catalunya ramaders pròpiament tals, ho són gairebé tots els agricultors. La Direcció General de Proveïments es fondeja, per a denegar la petició de l'Institut, en que no és una entitat genuïnament ramadera, i afirma, per altra part, que les necessitats dels seus ramaders associats poden ésser satisfetes per l'Associació General de Ramaders, sense que sigui precisa la inscripció com a socis d'aquesta darrera entitat, per a obtenir el moresc importat amb rebuix de drets aranzels.

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 106 passatgers, de Palma.

Vapor pesquer espanyol "María Dolores", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "A. Lázaro", amb càrrega general i 227 passatgers, de València.

Vapor letonà "Emmy", amb carbó, de Cardiff.

Vapor holandès "Ylos", amb càrrega general, d'Amsterdam.

Vapor espanyol "Mahón", ab càrrega general i 14 passatgers, de Mahó.

Vapor noruec "Atle Jarl", amb càrrega general, de Londres.

Vapor italià "Cimarosa", amb càrrega general, cap a Trieste.

Vapor espanyol "Cabo Poñas", amb càrrega general, cap a Santander.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

Vapor anglès "Pinzon", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor alemany "Lutzw", en llast i 9 passatgers i turistes, de Bremen.

Vapor pesquer esp. "Francisco", amb peix, de la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPARTATS

Vapor anglès "Aleppo", amb càrrega general, cap a Anvers.

Vapor pesquer "Santa Cristina", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb carbó, de Huelva.

Vapor espanyol "Peris Valero", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gijón.

Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general i 80 passatgers, de Cartagena.

ELS CONCERTS DE DIUMENGE PASSAT

Després d'ahir, el melòman barcelonès pogué sentir-se plenament satisfet. Fou una diada ben pròdiga en manifestacions musicals diverses, imitant totes i totes interessants per a tots i totes la recança de no haver-les seguit completament.

El matí, hi hagué ja una bella sessió al Teatre Barcelonès. La "Federació Catalana d'Estudiants Catòlics" organitzava la setmana de festes que ha organitzat amb un concert en el qual participaren part la Banda Municipal, dirigida pel mestre Lamote de Grignon, la cantant Concepció Callao, el cantant Josep Romeu i l'actor Enric Borràs, que recità algunes poesies.

La Banda Municipal executà a la primera i darrera part del concert un programa: Obertura "Coriolà", de "Quinta Simfonia", de Beethoven; "Triana" (de la suite "Ibèria"), d'Albéniz i Lamote de Grignon; la "Missa", de Català; "Marxa fúnebre", de Capvespre dels Déus; "Wag-ner", de "Danza ritual del foc", Falla.

La cantant Concepció Callao, que cantà una sèrie d'interpretacions del tot admirables, una execució magistral de aquestes partitures. No és nou el fet, però ens plau de poder sentir la nostra admiració per la gran realització del mestre Lamote de Grignon i el professorat de la Banda, que cada vegada que n'apreciem els resultats. En la cohesió i l'equilibri perfecte del conjunt instrumental en la vida que prenen totes les interpretacions, prou apareix el fruit d'un treball constant i eficaç, realitzat sota una bella disciplina i d'una orientació inmillorable.

Ens sorprèn que els nostres compatriotes no sentin més la temptació d'escaparse a aquest magnífic instrument, que tan bones garanties els ofereix, i que tal com avui està constituit i actua apareix tan ric de possibilitats.

El públic que omplia completament el teatre mostrà amb grans ovacions el seu entusiasme després de l'execució de cada obra del programa.

L'important actor Enric Borràs, que també aportà la seva col·laboració a aquesta festa, recità de manera admirable tres poesies, que foren rebudes amb llargs aplaudiments, i seguidament la cantant senyoreta Concepció Callao, cantà un enfillet de tres triades compostes, una de les quals titulada "Com la rosa", original d'aquest mestre, fou estrènyida en aquest concert. És una cançó ben interessant en la seva melodia apassionada i en la part pianística, treballada amb cura. L'auditori en demanà la repetició i aplaudí molt l'autor i la seva interpretació.

L'èxit d'aquesta sessió fou, doncs, ben complet i brillant.

A la tarda fou donada al Liceu i a la direcció del mestre Emil Cooper la segona de les audicions simfoniques de la sèrie començada dijous. El programa era extensíssim i atractiu, seleccionat, per les primeres audicions de la sèrie.

En primer terme figurava la "Segona simfonia" de Beethoven, que obtingué una interpretació mercedora de tots els elogis. El mestre Cooper es mostrà ben respectuós amb l'obra i ens donà una versió ben justa de caràcter expressiu.

Escollírem per primera vegada "La tempesta", de Txaikovski, i una "Rapsòdia Oriental", de Glauzonoff, en cinc parts.

La primera d'aquestes dues obres és un poema simfònic inspirat en l'obra de Shakespeare del mateix títol, brillant i ben estructurada, orquestrada, amb una traça de mestre, però d'un estil que no ens pot desvetllar més que un interès de curiositat.

En la "Rapsòdia oriental", de Glauzonoff, hi ha més substància. Els temes són excel·lents, d'una vida extraordinària, i són glossats a estones amb la més viva fantasia. L'orquestració, elegant, és sempre colorida i plena de suggestions. Algunes pàgines d'aquesta partitura, però, recorden potser ben més gran expectació. "Pacífic, 231", de "Príncep Igor", de Borodín.

Després de la segona part del concert, el mestre Cooper afeegí una obra al programa; ens donà la primera audició d'una partitura que provocà a més gran expectació. "Pacífic, 231", d'Henri Honegger. Aquesta obra l'any passat fou anunciada i no arribà a treure's. Enguany, el mestre Cooper, que ha volgut pagar el deute, i ens donà agrair-li efusivament la gentilesa.

El tema d'aquesta fantasia simfònica no és dels més explotats musicalment. L'autor explica amb aquests mots el motiu de la seva inspiració:

"Sempre m'han agradat amb passió les locomotores. Per a mi, són éssers vients i magnífics tant com a altres éssers dels dones o els cavalls.

El que jo pretenc en "Pacífic" no és imitar els sorolls de la locomotora, sinó traduir una impressió visual i un sentit físic per mitjà d'una construcció musical. Aquesta deriva de la contemplació objectiva: la tranquil·la respiració de la màquina en repòs, l'esforç de l'arrencada, després l'acceleració progressiva de la velocitat, per arribar a donar amb l'estat líric l'emoció d'un tren de 300 tones llançat en plena nit a 120 per hora.

Com a tema, he triat la locomotora tipus "Pacífic, núm. 231", per a trens pesats de gran velocitat."

Ens expliquem l'estupor de molts dels nostres filharmònics davant d'aquest programa. Cal, però, acostumar-se a aquest sense prevenció obstinada aquests plats forts del dia. Les decepcions no han d'ofegar la curiositat i l'interès per la novetat, que troben de tant en tant, com en el cas present, bones compensacions. Aquesta partitura de l'Hon-

La política

L'HOMENATGE DEL DISTRICTE DE MANRESA-BERGA AL DIPUTAT PROVINCIAL SR. ARGULLOL

Alguns pobles del districte de Manresa-Berga han ofert, per subscipcio, les insignies de comandador del Mèrit Agrícola al diputat provincial senyor Joaquim Argullol i Vilarrasa.

Junt amb les referides insignies li han ofert un àlbum amb les signatures dels que han pres part a la subscripció.

EL GOVERNADOR DE TARRAGONA I L'EX-DIPUTAT ALBERT DASCÀ

Dissabte passat l'ex-diputat albaista N'Albert Dascà i Borda celebrà una conferència amb el general Maximilià Soler, governador de Tarragona.

LES ALTES I BAIXES DE LES AJUNTAMENTS

Ha estat nomenat regidor de l'Ajuntament de Monistrol de Montserrat, En Salvador Balcells, qui representarà el Municipi i l'Ateneu Obrer d'aquella vila.

UNA ENTREVISTA

Diu el corresponent, a Madrid del "Diario de Barcelona":

"Celebré el presidente del Consejo la vispera, a media tarde, una entrevista deténica con el ministro de Hacienda, en su despacho del Palacio de la Castellana, trasladándose después de ella al ministerio de la Guerra, donde tenía citadas algunas visitas importantes, entre otras la de una comisión de madereros. Aunque ambos conferenciaron guardando absoluta reserva respecto a los asuntos que debieron constituir objeto del cambio de impresión, o parece muy descaminada la hipótesis que supone acción al jefe del Gobierno el señor Calvo Sotelo en consulta de dificultades suscitadas por la ampliación del régimen de monopolio de petróleos.

Al salir el general Primo de Rivera del despacho de la Presidencia, mantuvo con los representantes de la Prensa que en el edificio se hallaban a la espera de noticias, una charla de conversación que consta de dos interesantes partes, una referente a la gestión que los madereros llevan a cabo con propósito de cohonestar en la medida de lo posible los efectos de la crisis que afecta al comercio de maderas; y otra que dice relación al estado y situación de las negociaciones enredadas a fijar la suerte definitiva de Tanager. El presidente del Consejo mostrase sumamente optimista respecto a las particularidades de la crisis que afecta al ramo de maderas, afirmando que el ministerio realizará todo género de esfuerzos para salvar de ruinosas competencias esta rama de la riqueza nacional, y como aliguen entonces le interrumpiera, añadiendo que existen algunas más que se hallan asimismo atrescando momentos muy difíciles, el jefe del Gobierno, sin negar exactitud al aserto, hizo presente que el país prospera con asombrosa rapidez, circulando la riqueza por todas partes, dejando tras de sí una estela de prosperidad."

EL SENYOR AUNOS A BARCELONA

Llegim en un diari d'ahir a la nit:

"El sábado llegará en el expreso de Madrid el ministro del Trabajo, don Eduardo Aunós, a fin de presidir la reunión del Comité de Enlace de las Exposiciones de Sevilla y Barcelona.

Durante la estancia en esta ciudad del señor Aunós, se celebrarán varios actos en su honor, figurando entre ellos una fiesta en la Delegación Regional del Trabajo, para conmemorar el quinto aniversario de la creación de este organismo oficial.

Para cambiar impresiones con el ministro sobre estos asuntos, marcha esta noche a Madrid el delegado regional, doctor Pérez Casañas."

NOTES OFICIOSES

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

Avui, dimarts, l'Associació d'Amics de la Música donarà l'onze concert del present curs, en el qual actuarà la notabilíssima violoncel·lista russa Raya Garbusova, acompanyada al piano per la seva germana Lydia. Raya Garbusova té només 22 anys i és filla d'un professor de violí del Conservatori de Tiflis. Tenia nou anys quan cançà el seu primer recital; als 14 anys començà les seves tournées de concerts per les grans capitals de Rússia. L'any 1925 es feu sentir per primera vegada a París i visità tot seguit Alemanya i l'Anglaterra, sempre amb un èxit excel·lent. L'any 1926 donà tres concerts a Sant Sebastià i actualment acaba de realitzar una tournée per les Societats Filharmòniques ibèriques, i també va donar, amb èxit extraordinari, un concert a Madrid amb l'Orquestra Filharmònica.

CONCERT DE LORPEO CATALA

Per a diumenge vinent, a la tarda, s'anuncia al Palau de la Música Catalana un concert extraordinari per l'Orfèu Català, sota la direcció del mestre Lluís Millet.

Ultra Interès que sempre tenen les audicions de la nostra benemèrita entitat coral, s'afegeix a aquesta que s'anuncia el de figurar en el programa l'estrena de "Cants franciscans", de l'il·lustre mestre de capella de la Catedral de Vich, reverent Lluís Romeu; la d'una obra de Blaufoort, titulada "Cami de Siena", i de dos importants fragments de la Suite "Follies i paisatges", d'Amadeu Vives, que tenen per títol "Processó a la muntanya" i "Comiat".

Arribada de tropes

AQUEST MATÍ ES ESPERAT PROCEDENT DE MELILLA EL VAPOR "ESPANA N. 5" AMB 356 LLICENCIATS

Aquest matí es esperat al port el vapor "España núm. 5" procedent de Melilla, amb 356 soldats llicenciats, dels quals 77 pertanyen a la província de Barcelona, 29 a la de Girona, 29 a la de Tarragona, 31 a la de Lleida, 51 a la de Saragossa, 29 a la d'Osca, 26 a la de Logroño, 12 a la de Navarra i menys quantitat per les de Alavà, Guipúscoa, Biscaia i Bascos.

Després de desembarcats, els llicenciats pertanyents a Manresa, Lleida i Osca sortiran per la línia del Nord en el correu de les sis de la tarda. Els que pertanyen a Logroño, Navarra, Alavà, Guipúscoa i Biscaia sortiran en el mateix tren i seguiran cap a llur destinació.

Els de Tarragona sortiran en el tren de les 15.03. Els de Girona en l'omnibus de les 12.15 i els de Saragossa per Casp a les 15.20.

Aniran a rebre les tropes llicenciades el coronel d'Estat Major senyor Manuel Martínez i comissions de la guarnició.

L'hora exacta de l'arribada del vapor no era coneguda ahir al vespre. S'espera, no obstant, que arribarà de nou a onze del matí. Serà ancorat al moll de Barcelona, davant de l'Estació Marítima.

ADVERTIMENT

Proquom a tota la nostra comunicació que, en transmetre's solta per a despesa pública, acompanyi un segell o signatura i el de l'autor de l'entitat o de l'entitat interessada.

La política

L'HOMENATGE DEL DISTRICTE DE MANRESA-BERGA AL DIPUTAT PROVINCIAL SR. ARGULLOL

Alguns pobles del districte de Manresa-Berga han ofert, per subscipcio, les insignies de comandador del Mèrit Agrícola al diputat provincial senyor Joaquim Argullol i Vilarrasa.

Junt amb les referides insignies li han ofert un àlbum amb les signatures dels que han pres part a la subscripció.

EL GOVERNADOR DE TARRAGONA I L'EX-DIPUTAT ALBERT DASCÀ

Dissabte passat l'ex-diputat albaista N'Albert Dascà i Borda celebrà una conferència amb el general Maximilià Soler, governador de Tarragona.

LES ALTES I BAIXES DE LES AJUNTAMENTS

Ha estat nomenat regidor de l'Ajuntament de Monistrol de Montserrat, En Salvador Balcells, qui representarà el Municipi i l'Ateneu Obrer d'aquella vila.

UNA ENTREVISTA

Diu el corresponent, a Madrid del "Diario de Barcelona":

"Celebré el presidente del Consejo la vispera, a media tarde, una entrevista deténica con el ministro de Hacienda, en su despacho del Palacio de la Castellana, trasladándose después de ella al ministerio de la Guerra, donde tenía citadas algunas visitas importantes, entre otras la de una comisión de madereros. Aunque ambos conferenciaron guardando absoluta reserva respecto a los asuntos que debieron constituir objeto del cambio de impresión, o parece muy descaminada la hipótesis que supone acción al jefe del Gobierno el señor Calvo Sotelo en consulta de dificultades suscitadas por la ampliación del régimen de monopolio de petróleos.

Al salir el general Primo de Rivera del despacho de la Presidencia, mantuvo con los representantes de la Prensa que en el edificio se hallaban a la espera de noticias, una charla de conversación que consta de dos interesantes partes, una referente a la gestión que los madereros llevan a cabo con propósito de cohonestar en la medida de lo posible los efectos de la crisis que afecta al comercio de maderas; y otra que dice relación al estado y situación de las negociaciones enredadas a fijar la suerte definitiva de Tanager. El presidente del Consejo mostrase sumamente optimista respecto a las particularidades de la crisis que afecta al ramo de maderas, afirmando que el ministerio realizará todo género de esfuerzos para salvar de ruinosas competencias esta rama de la riqueza nacional, y como aliguen entonces le interrumpiera, añadiendo que existen algunas más que se hallan asimismo atrescando momentos muy difíciles, el jefe del Gobierno, sin negar exactitud al aserto, hizo presente que el país prospera con asombrosa rapidez, circulando la riqueza por todas partes, dejando tras de sí una estela de prosperidad."

EL SENYOR AUNOS A BARCELONA

Llegim en un diari d'ahir a la nit:

"El sábado llegará en el expreso de Madrid el ministro del Trabajo, don Eduardo Aunós, a fin de presidir la reunión del Comité de Enlace de las Exposiciones de Sevilla y Barcelona.

Durante la estancia en esta ciudad del señor Aunós, se celebrarán varios actos en su honor, figurando entre ellos una fiesta en la Delegación Regional del Trabajo, para conmemorar el quinto aniversario de la creación de este organismo oficial.

Para cambiar impresiones con el ministro sobre estos asuntos, marcha esta noche a Madrid el delegado regional, doctor Pérez Casañas."

LA CULTURA

SOCIETAT DE CIÈNCIES NATURALIS DE BARCELONA

Avui, dimarts, a les deu en punt de la vetlla, tindrà lloc la segona conferència del curs d'initiació kolk-lòrica que per als socis del Club Muntanyenc i de l'Esbart Folk-lore de Catalunya dona el senyor R. Serra i Pagès.

Seguint l'ordre anunciat, aquesta conferència versarà sobre "Novel·listica popular", en general.

SOCIETAT DE PSIQUIATRIA I NEUROLOGIA

La Societat de Psiquiatria i Neurologia de Barcelona va celebrar, dissabte passat, la seva sessió acadèmica mensual.

El doctor E. Mira donà compte d'algunes impressions de la IV Conferència de Psicoètica de París; va explicar que s'havia fet remarcar en ella la necessitat de la intervenció del psiquiatra en l'examen psico-tècnic, i també la conveniència de la selecció en les aptituds mèdiques per a les diferents especialitats.

El doctor M. Saborçada va exposar després l'organització regional més convenient a donar a la Lliga d'Hygiene Mental, i la manera de juntar els seus esforços als de les institucions ja creades a Barcelona amb fins semblants; va parlar de la im-

La política

L'HOMENATGE DEL DISTRICTE DE MANRESA-BERGA AL DIPUTAT PROVINCIAL SR. ARGULLOL

Alguns pobles del districte de Manresa-Berga han ofert, per subscipcio, les insignies de comandador del Mèrit Agrícola al diputat provincial senyor Joaquim Argullol i Vilarrasa.

Junt amb les referides insignies li han ofert un àlbum amb les signatures dels que han pres part a la subscripció.

EL GOVERNADOR DE TARRAGONA I L'EX-DIPUTAT ALBERT DASCÀ

Dissabte passat l'ex-diputat albaista N'Albert Dascà i Borda celebrà una conferència amb el general Maximilià Soler, governador de Tarragona.

LES ALTES I BAIXES DE LES AJUNTAMENTS

Ha estat nomenat regidor de l'Ajuntament de Monistrol de Montserrat, En Salvador Balcells, qui representarà el Municipi i l'Ateneu Obrer d'aquella vila.

UNA ENTREVISTA

Diu el corresponent, a Madrid del "Diario de Barcelona":

"Celebré el presidente del Consejo la vispera, a media tarde, una entrevista deténica con el ministro de Hacienda, en su despacho del Palacio de la Castellana, trasladándose después de ella al ministerio de la Guerra, donde tenía citadas algunas visitas importantes, entre otras la de una comisión de madereros. Aunque ambos conferenciaron guardando absoluta reserva respecto a los asuntos que debieron constituir objeto del cambio de impresión, o parece muy descaminada la hipótesis que supone acción al jefe del Gobierno el señor Calvo Sotelo en consulta de dificultades suscitadas por la ampliación del régimen de monopolio de petróleos.

Al salir el general Primo de Rivera del despacho de la Presidencia, mantuvo con los representantes de la Prensa que en el edificio se hallaban a la espera de noticias, una charla de conversación que consta de dos interesantes partes, una referente a la gestión que los madereros llevan a cabo con propósito de cohonestar en la medida de lo posible los efectos de la crisis que afecta al comercio de maderas; y otra que dice relación al estado y situación de las negociaciones enredadas a fijar la suerte definitiva de Tanager. El presidente del Consejo mostrase sumamente optimista respecto a las particularidades de la crisis que afecta al ramo de maderas, afirmando que el ministerio realizará todo género de esfuerzos para salvar de ruinosas competencias esta rama de la riqueza nacional, y como aliguen entonces le interrumpiera, añadiendo que existen algunas más que se hallan asimismo atrescando momentos muy difíciles, el jefe del Gobierno, sin negar exactitud al aserto, hizo presente que el país prospera con asombrosa rapidez, circulando la riqueza por todas partes, dejando tras de sí una estela de prosperidad."

EL SENYOR AUNOS A BARCELONA

Llegim en un diari d'ahir a la nit:

"El sábado llegará en el expreso de Madrid el ministro del Trabajo, don Eduardo Aunós, a fin de presidir la reunión del Comité de Enlace de las Exposiciones de Sevilla y Barcelona.

Durante la estancia en esta ciudad del señor Aunós, se celebrarán varios actos en su honor, figurando entre ellos una fiesta en la Delegación Regional del Trabajo, para conmemorar el quinto aniversario de la creación de este organismo oficial.

Para cambiar impresiones con el ministro sobre estos asuntos, marcha esta noche a Madrid el delegado regional, doctor Pérez Casañas."

Una conferència de Carles Rahola a Reus sobre Anatole France

Divendres el senyor Carles Rahola va donar una conferència al Centre de Lectura sobre Anatole France i la seva obra.

El conferenciant fou presentat amb mots elogiosos pel president de la Secció de Literatura.

En la seva conferència el senyor Rahola va parlar d'Anatole France des de la seva infantesa a la seva mort i assenyalà el caràcter de les seves principals obres.

També va glossar la seva defensa de Zola en l'afar Dreyfus.

L'escèpticisme i la ironia d'Anatole France foren detingudament estudiats pel disertant, el qual va dir que hem d'admirar sobretot l'autor de "Thais" com un dels més grans escriptors que hi ha hagut a França.

El senyor Rahola va ésser escoltat amb gran atenció i molt aplaudit pel culte auditori del Centre de Lectura.

La política

L'HOMENATGE DEL DISTRICTE DE MANRESA-BERGA AL DIPUTAT PROVINCIAL SR. ARGULLOL

Alguns pobles del districte de Manresa-Berga han ofert, per subscipcio, les insignies de comandador del Mèrit Agrícola al diputat provincial senyor Joaquim Argullol i Vilarrasa.

Junt amb les referides insignies li han ofert un àlbum amb les signatures dels que han pres part a la subscripció.

EL GOVERNADOR DE TARRAGONA I L'EX-DIPUTAT ALBERT DASCÀ

Dissabte passat l'ex-diputat albaista N'Albert Dascà i Borda celebrà una conferència amb el general Maximilià Soler, governador de Tarragona.

LES ALTES I BAIXES DE LES AJUNTAMENTS

Ha estat nomenat regidor de l'Ajuntament de Monistrol de Montserrat, En Salvador Balcells, qui representarà el Municipi i l'Ateneu Obrer d'aquella vila.

UNA ENTREVISTA

Diu el corresponent, a Madrid del "Diario de Barcelona":

"Celebré el presidente del Consejo la vispera, a media tarde, una entrevista deténica con el ministro de Hacienda, en su despacho del Palacio de la Castellana, trasladándose después de ella al ministerio de la Guerra, donde tenía citadas algunas visitas importantes, entre otras la de una comisión de madereros. Aunque ambos conferenciaron guardando absoluta reserva respecto a los asuntos que debieron constituir objeto del cambio de impresión, o parece muy descaminada la hipótesis que supone acción al jefe del Gobierno el señor Calvo Sotelo en consulta de dificultades suscitadas por la ampliación del régimen de monopolio de petróleos.

Al salir el general Primo de Rivera del despacho de la Presidencia, mantuvo con los representantes de la Prensa que en el edificio se hallaban a la espera de noticias, una charla de conversación que consta de dos interesantes partes, una referente a la gestión que los madereros llevan a cabo con propósito de cohonestar en la medida de lo posible los efectos de la crisis que afecta al comercio de maderas; y otra que dice relación al estado y situación de las negociaciones enredadas a fijar la suerte definitiva de Tanager. El presidente del Consejo mostrase sumamente optimista respecto a las particularidades de la crisis que afecta al ramo de maderas, afirmando que el ministerio realizará todo género de esfuerzos para salvar de ruinosas competencias esta rama de la riqueza nacional, y como aliguen entonces le interrumpiera, añadiendo que existen algunas más que se hallan asimismo atrescando momentos muy difíciles, el jefe del Gobierno, sin negar exactitud al aserto, hizo presente que el país prospera con asombrosa rapidez, circulando la riqueza por todas partes, dejando tras de sí una estela de prosperidad."

EL SENYOR AUNOS A BARCELONA

Llegim en un diari d'ahir a la nit:

"El sábado llegará en el expreso de Madrid el ministro del Trabajo, don Eduardo Aunós, a fin de presidir la reunión del Comité de Enlace de las Exposiciones de Sevilla y Barcelona.

Durante la estancia en esta ciudad del señor Aunós, se celebrarán varios actos en su honor, figurando entre ellos una fiesta en la Delegación Regional del Trabajo, para conmemorar el quinto aniversario de la creación de este organismo oficial.

Para cambiar impresiones con el ministro sobre estos asuntos, marcha esta noche a Madrid el delegado regional, doctor Pérez Casañas."

L'ACTIVITAT DEL DIRECTOR DE LA BANDA DEL COS D'ALABARDERS

Madrid, 5. — El mestre Lluís Emili Vega, director de la Banda del Real Cos d'Alabarders, treballa actualment en la transcripció de l'obra "La presó re lleida", de Jaume Pahissa; ja té acabada la de "Catalunya", de la Suite hispanica de Lamote de Grignon.

El mestre Vega continuarà dedicant-se a la transcripció d'altres obres de coneguts compositors catalans, entre elles "Canigó", de Pahissa; "La dona d'aigua", de Cassia Casademont, i el "Preliu de 'Les monges'" i la sardana de "La festa major", d'Enric Morera.

El director de la Banda d'Alabarders organitza per a data propera diversos concerts de música espanyola, en els quals les obres dels mestres catalans integraran la major part dels programes. Com que és quasi segur que l'esmentada Banda tornarà a Barcelona, amb ocasió del proper Certamen internacional, el mestre Vega organitzarà amb tal motiu un o dos concerts integrals únicament per composicions d'autors d'aquella regió, i després altres concerts a base d'obres de música d'altres regions d'Espanya.

EL CAP DEL GOVERN PARLA DE L'ACORD FRANCO-ESPANYOL RELATIU A TANGER

Madrid, 5. — El periòdic dels diàlgs publica altres noves manifestacions del general Primo de Rivera sobre la signatura de l'acord de Tanager.

Ha dit el President:

No està el Govern espanyol tan mancada d'èxits a l'exterior i a l'interior, que necessiti explotar a bombo i platets el gran o petit, segons el punt de vista despassionadament del jutador que pugi argumentar l'acord sobre Tanager signat a París. Preferim deixar el judici a la Premsa imparcial estrangera i prescindir de jactàncies que pugin entorbellar la font d'excel·lents relacions entre els dos països.

L'interessant és que hagi desaparegut un dels fons flacs que podien haver fet inestable la pau al Marroc: la possibilitat "una conspiració o d'una agressió organitzada a la zona internacional i que els espanyols poguem dedicar-nos tranquil·lament a l'organització pacífica de la zona.

No procedeix que ni en els òrgans periodístics provincials, ni locals de la Unió Patriòtica ni en els periòdics simpatitzants amb el Govern extremis la importància del cas ni prodiguin els elogis.

Als periòdics d'altra orda no cal advertir-los: ja tindran cura els mateixos de posar al vi la major quantitat d'aigua possible.

El president, fa els elogis de l'ambaixador a París, del general Jordana, i dels que cooperaren en la tasca concreta en els primers dies, i diu:

— Amb auxiliars com aquesta un cap de Govern, per modestes que siguin les seves condicions personals pot anar tirant endavant els molts problemes que són preocupació del país i fins aguantars uns lustres aquesta pesada càrrega de governar.

Jo, personalment, estic satisfet del resultat que crec coronat un acord internacional més ample.

El president es mostrava satisfet del banquet que li donaren els catedràtics al mig dia, i deia:

— Ja era hora que els investigadors i propagadors de l'alta cultura es decidissin a demostrar que no senten cap coacelo governamental en l'exercici de llur ministeri i a proclamar llur actitud, que no és solament la rebeldia cultural i científica, sinó que també l'adhesió raonada i raonable és gest apropiat per a servir a la ciència, a la pàtria i a l'ordre.

En els moments de major engrandiment cultural d'Alemanya el professorat universitari era el millor mantenidor dels elements d'ordre i disciplina social i de l'acatament als poders, i això no oia a la ciència ni restringia la seva vida ni restà mal prestigi als homes que així procedien.

La joventut ha d'ésser bona i ardorosa, però no sempre rebel, i si ho és, de molt natural que ho sigui contra els principis desordenats i còdics del doctrinarisme liberal, que serveix a tants d'escambell.

El president ha manifestat que hauria tramès un representant a l'enterrament del generalíssim Diaz, però que com Espanya no havia pres part en la guerra Europea, s'havia de procedir amb molta discreció.

Per això tampoc fou tramès un representant a l'enterrament del mariscal anglès Haig.

La política

L'HOMENATGE DEL DISTRICTE DE MANRESA-BERGA AL DIPUTAT PROVINCIAL SR. ARGULLOL

Alguns pobles del districte de Manresa-Berga han ofert, per subscipcio, les insignies de comandador del Mèrit Agrícola al diputat provincial senyor Joaquim Argullol i Vilarrasa.

Junt amb les referides insignies li han ofert un àlbum amb les signatures dels que han pres part a la subscripció.

EL GOVERNADOR DE TARRAGONA I L'EX-DIPUTAT ALBERT DASCÀ

Dissabte passat l'ex-diputat albaista N'Albert Dascà i Borda celebrà una conferència amb el general Maximilià Soler, governador de Tarragona.

LES ALTES I BAIXES DE LES AJUNTAMENTS

Ha estat nomenat regidor de l'Ajuntament de Monistrol de Montserrat, En Salvador Balcells, qui representarà el Municipi i l'Ateneu Obrer d'aquella vila.

UNA ENTREVISTA

Diu el corresponent, a Madrid del "Diario de Barcelona":

"Celebré el presidente del Consejo la vispera, a media tarde, una entrevista deténica con el ministro de Hacienda, en su despacho del Palacio de la Castellana, trasladándose después de ella al ministerio de la Guerra, donde tenía citadas algunas visitas importantes, entre otras la de una comisión de madereros. Aunque ambos conferenciaron guardando absoluta reserva respecto a los asuntos que debieron constituir objeto del cambio de impresión, o parece muy descaminada la hipótesis que supone acción al jefe del Gobierno el señor Calvo Sotelo en consulta de dificultades suscitadas por la ampliación del régimen de monopolio de petróleos.

Al salir el general Primo de Rivera del despacho de la Presidencia, mantuvo con los representantes de la Prensa que en el edificio se hallaban a la espera de noticias, una charla de conversación que consta de dos interesantes partes, una referente a la gestión que los madereros llevan a cabo con propósito de cohonestar en la medida de lo posible los efectos de la crisis que afecta al comercio de maderas; y otra que dice relación al estado y situación de las negociaciones enredadas a fijar la suerte definitiva de Tanager. El presidente del Consejo mostrase sumamente optimista respecto a las particularidades de la crisis que afecta al ramo de maderas, afirmando que el ministerio realizará todo género de esfuerzos para salvar de ruinosas competencias esta rama de la riqueza nacional, y como aliguen entonces le interrumpiera, añadiendo que existen algunas más que se hallan asimismo atrescando momentos muy difíciles, el jefe del Gobierno, sin negar exactitud al aserto, hizo presente que el país prospera con asombrosa rapidez, circulando la riqueza por todas partes, dejando tras de sí una estela de prosperidad."

EL SENYOR AUNOS A BARCELONA

Llegim en un diari d'ahir a la nit:

"El sábado llegará en el expreso de Madrid el ministro del Trabajo, don Eduardo Aunós, a fin de presidir la reunión del Comité de Enlace de las Exposiciones de Sevilla y Barcelona.

Durante la estancia en esta ciudad del señor Aunós, se celebrarán varios actos en su honor, figurando entre ellos una fiesta en la Delegación Regional del Trabajo, para conmemorar el quinto aniversario de la creación de este organismo oficial.

Para cambiar impresiones con el ministro sobre estos asuntos, marcha esta noche a Madrid el delegado regional, doctor Pérez Casañas."

EL BANQUET DELS CATEDRÀTICS AL CAP DEL GOVERN I AL MINISTRE D'INSTRUCCIÓ

Madrid, 5. — Anir al migdia va celebrar-se a l'hotel Ritz l'anunciat banquet dels catedràtics, a honor del president i del ministre d'Instrucció pública, assenyalant-se al a taula presencials els donatxers, el senyor Yanguas i el director d'Ensenyament superior, i assistint molts catedràtics i altres personalitats.

Al posres, el degà de la Facultat de Filosofia de Santiago, senyor Bustamante, llegí les adhesions.

L'alcalde de Madrid parlà enlluint l'obra renovadora que sobre les Universitats realitza el Govern.

El ministre d'Instrucció pública va agrair l'homenatge, que digué no era mereixedor.

Féu ressaltar la col·laboració eficaç del director d'Ensenyament i l'acollidora ajuda que li dispensà el president.

Invità als catedràtics a que abandonin individualismes i el seu isolament, actual propaganda únicament en què es reuneixin tots els elements universitaris per a apreciar la marxa de la implantació de les reformes.

Finalment parlà Primo de Rivera, significat que la major i millor part de la labor a favor de les Universitats es deu al senyor Calleo, auxiliat pel senyor González Oliveros.

— A mi només m'ha correspost—ha dit—acceptar les seves iniciatives, i encara que la meua experiència ha estat adquirida per les realitats que la vida dona, i no en els llibres, procuro dedicar a les Universitats l'atenció que mereixen.

Remarcà la tasca profítoa que realitzaren els senyors Calleo i Yanguas, en llurs respectius ministeris, i a continuació excità els comensals perquè segueixin realitzant l'apostolat de la ciència i de la cultura, i perquè, sense fer renúncia de llurs ideals, formin una joventut que estimi a la Pàtria i a la Humanitat.

El degà de Ciències de Madrid, senyor Toledo, demanà l'indult de l'estudiant González de la Colina, que matà la seva promesa, com es recordarà, d'un tret, al pòrtic de l'església de Sant Genís.

El general Primo de Rivera digué que recomanaria al ministre de Gràcia i Justícia que veiés la manera d'alleujar la situació de l'estudiant, i que no podia oferir l'indult per l'indole del delictu del qual es tracta.

EL CENTENARI DEL NAIXEMENT DE CÀNOVES

Madrid, 5. — A la Reial Acadèmia d'Espanyola s'ha celebrat aquesta nit una sessió pública per tal de commemorar el primer centenari del naixement de Cànoves.

A l'estrada del saló d'actes han pres seient don Alons, el general Primo de Rivera, els ministres de Gràcia i Justícia i Instrucció, els acadèmics de la casa i alguns membres d'altres corporacions, entre ells el comte de Romanones, el marquès de Lema, Sánchez de Toca, Josep Francés, general Weyler i el seu fill Ferran, Blai Cabrera i d'altres.

El saló estava ple d'un selecte públic, entre el qual hi havia molts senyors i diferents personalitats polítiques, escriptors, catedràtics, etc.

El comte de la Mortera i el marquès de Lema, en representació de les Reials Acadèmies Espanyola i de la Història, respectivament, han llegit llargs discursos sobre "Cànoves, home de lletres" i "Cànoves, historiador".

Tots dos han fet un acurat estudi de Cànoves en cada un d'aquests dos aspectes; han elogiat la tasca que realitzà.

El comte de la Mortera, en el seu discurs, ha recordat aquestes paraules de Cànoves, lema de la seva conducta: "Qualsevol que digués o digui ara—escriu Cànoves en ocasió solenne—que les nacions tenen sempre una Constitució interna anterior i superior als textos escrits, que l'experiència mostra amb quina facilitat desapareixen o de tot punt canvien o es transformen ja en un ja en un altre sentit, al diferent compàs dels esdeveniments, digué o diu la veritat, i veritat tan certa i palesa, que sofreix amb prou feines racional contradicció. I la Constitució interna, substancial, essencial d'Espanya, està, sens dubte, continguda i viurada en el principi monàrquico-constitucional."

Més tard—ha seguit el comte de la Mortera—explicà Cànoves amb insuperable claredat com interpretava ell aquest principi polític. Nosaltres creiem que tot Poder emana de la Nació, però entenem que el Rei és el primer representant de la Nació, que al costat d'aquest gran representant de la Nació, forma part de la Història, per les tradicions i per l'instint de gairebé tot el poble, hi ha un altre element de representació, que són les Corts; que de la unió de les Corts amb el Rei depèn entre nosaltres neces-

La política

L'HOMENATGE DEL DISTRICTE DE MANRESA-BERGA AL DIPUTAT PROVINCIAL SR. ARGULLOL

Alguns pobles del districte de Manresa-Berga han ofert, per subscipcio, les insignies de comandador del Mèrit Agrícola al diputat provincial senyor Joaquim Argullol i Vilarrasa.

Junt amb les referides insignies li han ofert un àlbum amb les signatures dels que han pres part a la subscripció.

EL GOVERNADOR DE TARRAGONA I L'EX-DIPUTAT ALBERT DASCÀ

Dissabte passat l'ex-diputat albaista N'Albert Dascà i Borda celebrà una conferència amb el general Maximilià Soler, governador de Tarragona.

LES ALTES I BAIXES DE LES AJUNTAMENTS

Ha estat nomenat regidor de l'Ajuntament de Monistrol de Montserrat, En Salvador Balcells, qui representarà el Municipi i l'Ateneu Obrer d'aquella vila.

UNA ENTREVISTA

Diu el corresponent, a Madrid del "Diario de Barcelona":

"Celebré el presidente del Consejo la vispera, a media tarde, una entrevista deténica con el ministro de Hacienda, en su despacho del Palacio de la Castellana, trasladándose después de ella al ministerio de la Guerra, donde tenía citadas algunas visitas importantes, entre otras la de una comisión de madereros. Aunque ambos conferenciaron guardando absoluta reserva respecto a los asuntos que debieron constituir objeto del cambio de impresión, o parece muy descaminada la hipótesis que supone acción al jefe del Gobierno el señor Calvo Sotelo en consulta de dificultades suscitadas por la ampliación del régimen de monopolio de petróleos.

Al salir el general Primo de Rivera del despacho de la Presidencia, mantuvo con los representantes de la Prensa que en el edificio se hallaban a la espera de noticias, una charla de conversación que consta de dos interesantes partes, una referente a la gestión que los madereros llevan a cabo con propósito de cohonestar en la medida de lo posible los efectos de la crisis que afecta al comercio de maderas; y otra que dice relación al estado y situación de las negociaciones enredadas a fijar la suerte definitiva de Tanager. El presidente del Consejo mostrase sumamente optimista respecto a las particularidades de la crisis que afecta al ramo de maderas, afirmando que el ministerio realizará todo género de esfuerzos para salvar de ruinosas competencias esta rama de la riqueza nacional, y como aliguen entonces le interrumpiera, añadiendo que existen algunas más que se hallan asimismo atrescando momentos muy difíciles, el jefe del Gobierno, sin negar exactitud al aserto, hizo presente que el país prospera con asombrosa rapidez, circulando la riqueza por todas partes, dejando tras de sí una estela de prosperidad."

EL SENYOR AUNOS A BARCELONA

Llegim en un diari d'ahir a la nit:

"El sábado llegará en el expreso de Madrid el ministro del Trabajo, don Eduardo Aunós, a fin de presidir la reunión del Comité de Enlace de las Exposiciones de Sevilla y Barcelona.

Durante la estancia en esta ciudad del señor Aunós, se celebrarán varios actos en su honor, figurando entre ellos una fiesta en la Delegación Regional del Trabajo, para conmemorar el quinto aniversario de la creación de este organismo oficial.

Para cambiar impresiones con el ministro sobre estos asuntos, marcha esta noche a Madrid el delegado regional, doctor Pérez Casañas."

A l'Acadèmia de la Llengua s'ha celebrat una sessió commemorativa del primer centenari de Cànoves del Castillo

L'Ateneu de Madrid s'ha dirigit al cap del Govern i ha demanat que l'assemblea general de socis pugui elegir el Consell que ha de dirigir l'entitat

El senyor Sánchez de Toca, que representava l'Acadèmia de Sant Ferran en aquest acte.

Ha dit que Cànoves, en Art, fou sempre un enamorat del Classicisme, sense que el Renaixement després mai en ell l'entusiasme. En canvi, en Música, fou un entusiasta admirador del geni innovador de Wagner.

De passada s'ha referit a la tasca política de Cànoves; ha dit que Espanya li ha d'estar agraïda eternament per la Constitució de 1876.

El senyor Sánchez de Toca, que representava l'Acadèmia de Ciències Morals i polítiques, ha llegit un altre discurs sobre "Cànoves, polític". Ha dit que sempre fou un defensor del règim constitucional i parlamentari.

Per últim, el general Primo de Rivera ha pronunciat un breu discurs per a subratllar la gesta de les quatre Acadèmies que han organitzat aquest acte. Ha dit que convenia en honor a Cànoves, ja que en complir els deures d'honorar a algú s'honora a si mateix.

Ha fet un estudi de la crítica situació que travessa Espanya arran de l'assassinat de Cànoves, qualificat de cim de la seva obra política.

Ha acabat manifestant la seva creença

Les eleccions per a substituir l'Ajuntament al·leci d'Hagenau, dissolt pel Govern francès, han acabat amb l'elecció de deu altres candidats autonomistes, a més dels disset elegits en la primera votació

Les eleccions legislatives poloneses han estat guanyades pels amics del general Pilsudski

Després de rebutjar les proposicions britàniques, ha dimitit el Govern egipci de Sarvat Paixà

ITALIA

L'ENSENYAMENT RELIGIOS AL TRENTI

Viena, 5.—Els clergues alemanys de la diòcesi de Trento, han dirigit al príncep-arquebisbe Enrích, una súplica que per a que intervingui prop del Vaticà en favor del nomenament d'un inspector religiós al Tírol de Sud. Aquest inspector hauria d'ésser políticament neutral i conèixer la llengua alemanya.

En el curs d'una Assemblea de tots els decans alemanys de la diòcesi de Trento, els reunits feren sapigut al príncep-arquebisbe, que la clergia tota sencera, es negaria en absolut, a donar l'ensenyança religiosa en llengua italiana. Els decans rogaren a l'Arquebisbe per a que intervingui sense més tardança, prop del Vaticà.—Fabra.

D'ANNUNZIO NO ESTÀ MALALT DE GRAVETAT

Roma, 5.—Contràriament a les notícies circulades per l'estranger, és desment que l'estat de salut del senyor D'Annunzio inspiri greus inquietuds.—Fabra.

ALEMANYA

LA INTERPRETACIÓ DEL DISCURS DE MUSSOLINI A ALEMANYA

Berlin, 5.—El discurs del senyor Mussolini sobre la qüestió del Tírol ha produït, tant als centres polítics com a la premsa, un efecte desastrós. Encara que les paraules parciais estat molt mesurades, s'estima que Alemanya no pot desentendre's d'aquesta qüestió que afecta a dues centes mil persones de llengua alemanya, encara que d'antiga nacionalitat austríaca.

Als centres autoritzats no s'ha fet cap manifestació sobre aquest discurs, insinuant-se tan sols que la qüestió podrà ésser oficialment tractada en la reunió de Ginebra.

Alguns comentaris periodístics fan observar el fet que mentre es pronuncia un discurs tan agressiu contra l'Austria, que se sap ha de produir disgust a Alemanya, s'acenta per altra part la política d'apropament a França, realitzant una total rectificació als que semblaven ésser els mètodes de la política exterior d'Itàlia, fa només un any. Aquests comentaris fan ressaltar que el mariscal Petain ha estat acollit entusiàsticament a Itàlia i que el destacament francès que assistí a l'acompanyament fúnebre del mariscal Diaz, fou continuament aplaudit.—Fabra.

LA FIRA DE LEIPZIG

Leipzig, 5.—Així va inaugurar-se la Fira. Hi participen en aquesta 11.000 expositors, d'aquests 1.100 són signatures estrangeres.

El president de la República, senyor Hindenburg, ha enviat un telegrama a les autoritats de la Fira, felicitant-les per l'èxit obtingut.—Fabra.

A FAVOR DE LES TARIFES DUANERES INTERNACIONALS

Berlin, 5.—La Federació d'industrials alemanys ha adoptat una resolució favorable a unes tarifes duaneres internacionals.—Fabra.

UNA ESQUERRA COMUNISTA

Berlin, 5.—Dos cents delegats comunistes han decidit fundar una associació de l'esquerra comunista.—Fabra.

L'EX-KRONPRINZ VEN LES SEVES FINQUES

Berlin, 5.—Hom anuncia que el Kronprinz ha venut una gran part de les finques que posseïa a Oels, amb objecte de col·locar fons en diverses activitats de la indústria alemanya.—Fabra.

...I SE'N VA A NAPOLIS

Roma, 5.—Segons els diaris, l'ex-Kronprinz d'Alemanya, acompanyat d'un nombre seguit, passarà un mes d'incògnit a Torre Annunziata, prop de Nàpols.—Fabra.

POLONIA

MES RESULTATS

Varsòvia, 5.—Els resultats coneguts de les eleccions legislatives poloneses indiquen que les llistes de la coalició governamental han obtingut un franc èxit en els districtes centrals i orientals.

En els districtes obrers els comunistes han obtingut petits avantatges, a expenses dels socialistes.

A Varsòvia la coalició ha obtingut 6 llocs; els nacionals, 2; els comunistes, 2; els socialistes, polonesos, 1; i els jueus un altre.—Fabra.

LA VOTACIÓ A L'ALTA SILESA

Varsòvia, 5.—Els darrers resultats electorals de l'Alta Silèsia acusen una considerable disminució de vot per als partits alemanys.—Fabra.

SOCIETAT DE NACIONS

EL CONSELL DE LA S. DE N.

Ginebra, 5.—Aquest matí s'ha reunit el Consell de la Societat de Nacions, que celebra la seva 49 sessió.

Ha presidit el senyor Urrutia.

El Consell ha decidit retirar de l'ordre del dia la qüestió entre la ciutat ciut de Dantzig i Polònia.

Ha decidit nomenar un Comitè encarregat d'examinar la situació financiera de Portugal amb relació a l'emprèstid sol·licitat pel Govern portuguès.

Formen part d'aquest Comitè representants d'Alemanya, Finlàndia, França, Anglaterra, Itàlia i Portugal. Comitè que es reunirà aquesta tarda.

El Consell ha sol·licitat diverses qüestions d'ordre interior, especialment financieres i ha ofert 80.000 francs suïssos a l'obra de cooperació tècnica amb les autoritats sanitàries i medicinals de l'Amèrica llatina per a continuar l'obra d'enquesta sobre la mortalitat infantil.

També ha decidit enviar a l'estranger diversos perits perquè estudin la qüestió de la lepra.—Fabra.

EL PROGRAMA DE TREBALL DEL CONSELL

Ginebra, 13.—S'ha reunit el Consell de la Societat de Nacions, sota la presidència del delegat de Colombia, senyor Urrutia.

Queda fixada l'ordre del dia i la marxa dels treballs.

L'assumpte de les metralladores no serà probablement tractat fins al dimarts.

La qüestió de Dantzig ha estat retirada de l'ordre del dia, per haver-se establert negociacions directes entre Dantzig i el Govern de Polònia.—Fabra.

EL PLET LITUANO-POLONES

Ginebra, 5.—Abans de reunir-se el Consell de la Societat de Nacions, el senyor Briand conversà amb el senyor Scialoja.

Segons totes les probabilitats el senyor Briand celebrerà aquesta tarda diverses entrevistes.

El Consell celebrà sessió secreta, assegurant-se que en ella es tractà del conflicte polaco-lituà.

Atenint-se a indicacions del senyor Stresemann, sembla que es demanà al ministre holandès de Negociis, autor de l'informe general, quan es tractà aquest mateix assumpte en el més de desembre pròxim passat, que comunicés en la vinent sessió quant dades hagi rebut sobre l'assumpte, des d'aquella data fins ara.

El Consell ha donat compte per telègraf d'aquesta decisió al Govern Lituà.—Fabra.

ELS PROJECTES PACIFISTES DELS NORDAMERICANS

Ginebra, 5.—En el curs d'aquesta setmana tindrà lloc una important conferència, que serà un dels actes més rellevants de l'actual reunió del Consell.

El senyor Briand ha convocat els senyors Chamberlain, Stresemann, Scialoja i Adatzi per a parlar-los del projecte nordamericà de declarar la guerra fora de llei.

M. Briand es proposa no contestar la darrera nota de Kellogg fins a haver parlat de la proposició jaqui amb els representants de les grans potències. Espera amb això el ministre francès poder expressar als Estats Units, no solament el punt de vista de la seva nació, sinó el d'aquelles altres, amb la qual cosa la proposta nordamericana pot tenir unes conseqüències més ràpides i clares.—Fabra.

LA PETITA ENTESA

Ginebra, 5.—Un cop acabada la reunió dels ministres de Negociis de les potències de la Petita Entesa, ha estat publicada una nota en la qual es diu que tots tres ministres han arribat a un acord sobre les qüestions d'interès polític i d'actualitat, i que entre les tres potències existeix unanimitat de mires.—Fabra.

L'AJUT FINANCIER A PORTUGAL

Ginebra, 5.—S'ha reunit el Comitè de la Societat de Nacions, que entén en l'afar de l'emprèstid demanat per Portugal.

A la dita reunió hi han assistit els senyors Chamberlain i Briand, així com el representant portuguès.

Es caviaren impressions sobre l'informe verbal del Comitè financer, i s'encarregà a aquest que continués les gestions amb Portugal, especialment per a resoldre la qüestió del control.—Fabra.

L'EMPRÈSTID BULGAR

Ginebra, 5.—S'assegura que la qüestió de l'emprèstid de cinc

LA VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui: Sant Oleguer, fill i bisbe de Barcelona; Santa Perpètua i Santa Felicitat, màrtirs.

Quaranta hores: Església de Sant Agustí, de les vuit del matí a les sis de la tarda.

Comunió reparadora: Parròquia de Santa Mònica.

Cort de Maria: Nostra Dona de Lourdes, a Santa Madrona o a Santa Maria de la Mar.

Adoració nocturna: Torn de la Immaculada Concepció.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Torn del Sant Angel Custodi i Sant Miquel.

PEREGRINACIÓ MERCEDARIA A ROMA

Feta la visita de Venècia, la peregrinació mercedaria sortirà cap a Milà, on visitar en col·lectivitat la Catedral, Santa Maria, per contemplar la "Cena", de Leonardo de Vinci, Pinacoteca Brera, Museu Nacional, organitzant-se una excursió a la Cartuja de Pavia.

Per a detalls i inscripcions: Casa Mare de l'Institut, Col·legi de Nostra Dona de la Mercè, Sant Gervasi, 66; Col·legi de Nostra Dona de la Mercè, Provença, 283; Llibreria "La Hormiga de Oro", plaça de Santa Anna, 26, carrer dels Boters, 17, i a tots els col·legis de l'Institut.

PEREGRINACIÓ A TERRA SANTA

La VI Peregrinació a Terra Santa, organitzada per la Il·lustrada Orde dels Cavallers de Sant Sepulcre, durant la seva estada a Jerusalem celebrà un solenne Via-Crucis, en el qual figuraren representacions de religiosos i religioses residents a la Ciutat Santa, recorregut el mateix camí que amb el pes de la Creu recorregué, fa XX segles, Nostra Redemptor, el dia de la seva Sagrada Passió.

Per a detalls i inscripcions: Comitè de Peregrinació, Avinguda d'Alfons XIII, 450 (Gran Via Diagonal); Llibreria "La Hormiga de Oro", plaça de Santa Anna, 26, i a la delegació del Comitè, carrer dels Boters, número 17.

DECLARACIONS DEL GENERAL SANJURJO

Madrid, 5.—Després del seu viatge a Suïssa, ha arribat a Madrid el general Sanjurjo, al qual hem saludat aquesta nit.

—Quan arribarà vostè a Tetuan?—li hem preguntat.

—Dimicres vinent. Des de Madrid acompanyaré els ambaixadors de França, que realitzaran aquest dia el viatge al Marroc, acompanyats del seu fill. El programa no s'ha modificat. Desembarcarem a Ceuta dissabte, i en automòbil anirem a Tetuan. S'estarà a l'Alta Comissaria, i jo seguiré després amb ells el viatge a Rabat.

—Té caràcter oficial el viatge?

—No; però és interessant la visita a l'Àfrica dels Ambaixadors de França i a una prova més de les bones relacions que existeixen entre França i Espanya. Jo també estic convidat pel Resident general francès, M. Steeg, i em proposo acompanyar als comtes de Feretti de la Rocca fins que em prenguin a tornada a Espanya.

—Quina impressió li ha produït l'acord sobre Tànger?

—En això m'atenc a les paraules del cap del Govern. No m'ha sorprès, i el text el veig com a normal. Espanya, ara, trobarà més facilitats per a evitar el contraban a la zona internacional, i, sobretot, és una nova prova més de les excel·lents relacions amb França.

—Ja que la pau és un fet—li diguérem—quins plans té vostè ara a l'Àfrica?

—Doncs abordar amb intensitat el programa de noves obres públiques, el primer; acabar la carretera de Ceuta a Tetuan, després, i facilitar l'embarcament de les grans poblacions. A Tetuan es construirà un magnífic hotel per a turistes, i en el successiu no podrà parlar-se de dues zones, sinó d'una sola, estructurada per magnífics carreteres que permetin les més ràpides comunicacions. Es construirà una carretera que, partint de Tetuan per Ben Karich, segueixi a Xauen, a enllaçar a la zona francesa amb la de Taza. Anem a construir moltes escoles i a donar tota classe de facilitats als espanyols que vulguin edificar als pobles. Això serà l'eix de la pacificació, perquè on hi hagi colonització hi haurà pau. De més eficàcia són els grups de colonitzadors que els propis tabors.

—Anirà vostè a Tànger amb l'ambaixador de França?

—No, perquè no trespassem els límits de les zones espanyola i francesa.

EL BARCELONA F. C. ES LA MILLOR ESCOLA DE FUTBOL

Madrid, 5.—Parlant l'antic jugador de futbol Triana de l'actualitat futbolística ha dit que ell no tornaria a jugar i que el campió i sots-campió del centre estan completament fracassats en el torneig nacional.

Crec—ha afegit—que el Barcelona, pel que he vist, en la final vençerà l'Irún. El Barcelona és el club de la millor escola futbolística. La gent jove que porta aquest any en competència amb un Sami, un Píera i un Zamora.

EL CROSS DE BISCAIA

Bilbao, 5.—Al campionat de Biscaia de cross hi han pres part 30 participants. L'organització s'ha encarregat al Sotat.

El resultat dels primers llocs ha estat el següent: 1. Campos, en 24 minuts, 4 segons; 2. Oyarte, 4 minuts, 4 segons; 3. Penya; 4. Moza.

Tots quatre corredors són de l'Atletic Club.

COMBATS DE BOXA

Madrid, 5.—Resultat dels combats de boxa celebrats ahir, diumenge, al teatre Favart:

SIGNATURA D'E GRACIA I JUSTICIA

Madrid, 5.—Promovent a fiscal territorial, amb destinació a l'Audiència de Palma de Mallorca, el senyor Domènec Maredes Prado.

Nomenant per a la plaça de fiscal de l'Audiència provincial de Zamora el senyor Ildefons Alamillo Salgado, que serveix a l'Audiència de Palència.

Promovent a la categoria de fiscal provincial d'assens amb destinació a l'Audiència provincial de Palència el senyor Manuel Hidalgo Díaz, que serveix a la d'Oviedo.

Promovent a la categoria de fiscal provincial d'entrada, el senyor Vicente Enoche Yagüe, que continuarà prestant els seus serveis a l'Audiència de Girona.

Nomenant canonge de la Santa Església Catedral de Solsona, el senyor Ramon Miquel Tico, a proposta del tribunal d'oposicions.

LA CAPELLA DE PIZARRO A LIMA

Madrid, 5.—Al ministeri d'Estat han facilitat una nota que diu que s'havia rebut del Perú el text íntegre del discurs pronunciat pel president d'aquella República, don August Leguía, en inaugurar la capella de Pizarro en el recinte de la catedral de Lima on descansen les despulles de l'insigne conquistador.

El discurs del president, bellíssim de forma i rotund en les idees, és un cant a la progenie hispànica del Perú i una patriòtica exaltació de la figura de Pizarro com a fundador de la moderna ciutat peruana i com a heroi que sabé morir abans que tolerar l'ultimatge de la suprema injúria de la Nació.

LES JOVENTUTS HISPANO-AMERICANES

Madrid, 5.—S'ha reunit el Consell directiu de les joventuts hispano-americanes a la Societat Econòmica del País.

S'ha acordat reformar el projecte del Congrés de joventuts hispano-americanes, declarat oficial per Real ordre de la Presidència del Consell de ministres amb data de gener de 1920 dividint-lo en tres següents seccions: primera, premsa, literatura de llengua espanyola, subvídvia en autors, periodistes hispanòfils i editors; segona, universitària, dividida en professors i estudiants, i tercera, cultura física. Aquesta última secció organitzarà una olimpíada.

La joventut hispano-americana s'adreçarà al Govern proposant que la celebració de l'esmentat Congrés coincideixi amb l'Exposició de Sevilla.

També ha acordat sotmetre a l'apreciació de la pròxima junta el document que s'adreçarà a les joventuts hispano-americanes. La joventut té el propòsit d'orientar la política hispano-americana en un sentit d'igualtat d'interessos.

LA JUNTA D'ACCIONISTES DEL BANC D'ESpanya

Madrid, 5.—Ahir, diumenge, quatre de març, es celebrà, segons costum, a les tres de la tarda, la sessió preparatòria de la Junta general ordinària d'accionistes del Banc d'Espanya.

Presidí el Governador de l'establiment, En Carles Vergara, acompanyat pels sots-governadors Benito Beldi i Montalvo, i de la qual totall dels consellers, assistint-hi un 70 accionistes.

Pel Secretari es donà lectura a la memòria de l'últim exercici i a l'acordada proposició del Consell per a repartir als funcionaris paga i mitja mensual, més la quantitat fixa de 200.000 pessetes amb deti a pensions en favor de les famílies dels difunts.

Accionistes En Jesús Suárez Corro, presentà una petició encaminada a que els accionistes inferiors a 50

accionistes propietaris d'una acció, 1.257; de 2 a 5 accions, 4.530; de 6 a 10, 2.873; d'11 a 20, 4.417; de 21 a 30, 1.354; de 31 a 50, 2.407; de 51 a 100, 1.354; de 101 a 200, 2.407; de 201 a 300, 1.354.

I per llur domiciliació, a Madrid en poder de 5.033 interessats, 104.701. A les Sucursals, en poder de 10.365 interessats, 189.280. Total, 15.394 interessats a 554.000 accions.

D'elles inscrites a favor de 717 fundacions de caràcter benèfic o docent o entitats anàlogues, 39.911 accions.

Amb els sobrats de l'any anterior, els beneficis del darrer any pujaren a 11.330.005/64 pessetes, davant de 10.363.438/42 l'any anterior.

D'aquesta xifra corresponen 5570 milions a contes corrents amb garantia de valors, contra 6236 milions en 1920; 2207 contra 3103 a descomptes; 1063 a cartera de valors i 687 contra 683 queden a compte de crèdit amb garantia personal.

Les despeses foren: 23.490.397/03 pessetes, davant de 23.875.358/52 en l'any 1920 i els beneficis líquids pessetes 88.406.608/81, contra pessetes 103.497.608/90 que es proposen distribuir en la forma següent:

Als accionistes 11730 milions de pessetes per accions de 354 milions que constitueixen el capital del Banc; Pons especials (basses tercera i setena) de la llei de 29 de desembre de 1921, 2.000.000 de pessetes; impostos sobre utilitats pessetes 14.763.545/89; ídem sobre els dividends, pessetes 3.643.955/30; ítem sobre el valor efectiu de les accions al canvi mig de l'any 1920, 1.836.910/10, i participació de l'Estat en els beneficis pessetes 22.148.844/34.

Sobrant per a l'any 1920, pessetes 479.345/30.

Hom observarà que dels seus diferents conceptes l'Estat pren 4439 milions de pessetes, o sigui més del 50 per cent dels beneficis.

DECLARACIONS DEL GENERAL SANJURJO

Madrid, 5.—Després del seu viatge a Suïssa, ha arribat a Madrid el general Sanjurjo, al qual hem saludat aquesta nit.

—Quan arribarà vostè a Tetuan?—li hem preguntat.

—Dimicres vinent. Des de Madrid acompanyaré els ambaixadors de França, que realitzaran aquest dia el viatge al Marroc, acompanyats del seu fill. El programa no s'ha modificat. Desembarcarem a Ceuta dissabte, i en automòbil anirem a Tetuan. S'estarà a l'Alta Comissaria, i jo seguiré després amb ells el viatge a Rabat.

ELS ESPORTS

La V jornada del Campionat peninsular

En un partit memorable per la gran exhibició dels irundarres i la insuperable tasca de Samitier, només ajudat per Piera, el Barcelona i l'Irún empaten a quatre gols

A l'Europa, contra el "Patria", de Saragossa, li va venir just, però finalment va guanyar per 3 a 2

Els altres resultats de la Península segueixen desconcertant els pronostics

El partit Barcelona-Irún

Tenint en compte els resultats de l'Irún amb la Real Sociedad de Sant Sebastià, a ben segur que ningú no s'esperava el partit memorable que va fer abans d'ahir jugant contra el Barceyona.

Confessem que nosaltres fórem dels més sorpresos, perquè mitja aquests mateixos resultats amb els seus competidors donostiarres, tenim encara de l'Irún aquella visió d'equip lent que se'ns va mostrar l'any passat a Saragossa.

Davant l'exhibició que va fer diumenge a Les Corts, hem de convenir sense embuts o que fou per a ells una tarda extremadament afortunada i xambona, d'aquelles que tot surt bé, o que continuu essent la Real Unión aquell equip de tan gran record en els anys del futbol peninsular.

Ja no ens fixem pas amb el resultat ni amb la forma de fer els gols; ens referim a tota l'actuació de conjunt d'aquella superba raïlla de mitjos i de la gran lletesa de la davantera, que proporcionà una fona inestroncable de jugades del més pur classicisme, i amb les quals van saber mantenir la més intensa emoció dels espectadors.

Es una llàstima que partit així hagin d'ésser esgudat per la preocupació del resultat; és clar, que molt possiblement que si no fos l'afany dels dos punts, els partits ja no esdevindrien tan emocionants; però repetim que és de dolre, perquè aquest dèria del guanyar fusca excessivament a tots: jugadors i espectadors. En aquests últims, par-

mostrar-se massa sever, perquè de butava en el lloc; així i tot, no és cap censura fer-li retret que abusà de voler xutar, en desperdici de fer joc al centre i que de fet, no va existir en el seu lloc.

Erskine-Six

Oferim totes les avantatges pròpies de cotxes de doble preu i potència

DEMANEU UNA PROVA

Si la davantera va mostrar-se poc encertada, el mateix cal dir dels mitjos-ales, els quals només a la segona part van comprendre una mica el joc que requeria l'extremada agilitat d'un atac com l'irundarra. Carulla, sobretot, va estar fatidic i una mica menys malament Bosch. El centre Castillo va aguantar el pavelló amb dignitat, sense fer un partit extraordinari, car la rapidesa dels seus contrincants no encaixà gaire amb la seva lentitud.

Els defenses constituïren la cosa més irregular de la tarda; jugades magnífiques foren contrarestades per veritables equivocacions, dues de les quals, de Mas, van ésser causa d'altres tants gols. Tampoc Llorenç va tenir una tarda massa feliç.

Si amb aquest conjunt mediocre que va oferir el Barcelona es va poder empatar amb l'Irún que renovà una de les seves millors actuacions, ja ho heu dit abans que només es deu a la tasca personalíssima de Samitier, al qual ajudà dignament Piera.

Tan sols com a premi al seu bellíssim treball es mereixia els dos punts del Barcelona; però el jugador va trobar la compensació, si no en una victòria per al seu equip, en les demostracions d'afecte que li va prodigar la multitud; demostracions que feia tems no havien sortit tant del cor de la gent i amb tanta sinceritat com ho foren abans d'ahir.

Amb tot, Samitier, com a capità de l'equip, va tenir un error fatal i això en una gran part fou com tirat aigua al vi de l'entusiasme que havia despertat la seva performance en fer tres gols, a quin més sorprenent: després del quart gol, quan mancaven uns deu minuts per acabar, Samitier va incorrere en el gran error d'abandonar el seu lloc a l'atac—això és l'únic atacant que feia por i molestava de debò la defensa irundarra—per posar-se de defensa, de mig; no sabem pas fixament a quin lloc.

El resultat fou deplorable, disposant com disposa l'Irún d'uns davanter molt ràpids i d'uns mitjos tan obstinats; l'Irún aconseguí em-

patar per quarta vegada. Prova de la grossa pressió, fou que l'autor del quart gol fou un defensa irundarra que també atacava.

Samitier—naturalment—va tornar al seu lloc de davanter-centre, però ja era tard per a esmenar un error de tàctica tan lamentable. A l'atac, si en lloc de passar a la defensa s'haguessin aprofitat els símptomes de desmoralització observats en l'Irún després del quart gol, per a insistir en l'atac, és possible que el Barcelona hagués tornat a marcar o almenys, no era tan fàcil que l'Irún fes la revifalla tan depressa.

Aquesta lamentable equivocació

de tàctica privà a darrera hora al Barcelona d'una victòria, la validesa de la qual ningú no li hauria pogut discutir.

Fou ben de dolre.

Hem dit abans que Piera havia estat un excellent clement, en justa continuïtat a la sèrie de bons partits que porta d'una temporada ençà. El seu segon gol, veritable obra mestra, li va valer una justa i ben merecida ovació; la manca de penetració per part del seu interior, que va estar catastròfic, influí que al final Piera decegués una mica de l'exhibició que portava feta, però que sobretot en el primer temps era per satisfer al més exigent i que ens recordà els seus millors temps.

L'equip irundarra, del qual ja hem parlat abans, se'ns mostrà molt superior en la seva part atacant i a la defensiva; els mitjos formaren una raïlla ben compenetrada, però en les quas és evident que l'obsessió de reeixir l'acció dels davanter feia negligir-los una mica cobrir la defensa. Aquests clars i a què la parella de "backs" no passa d'una manifesta discreció, facilitaren en part la tasca de l'atac contrari i és evident que si Sastre i Garcia haguessin tingut una bona tarda, això els hauria pogut costar un disgust, perquè ens sembla que del porter Emery no deu poder-se'n fer gaire.

Però tocant a l'atac, ja hem dit abans que es veïeren coses magnífiques, per la combinació de passes que desbordaren continuament al Barcelona. Individualment cal consignar Gamborena, Villaverde, Lluís Regueiro i Echeveste.

A la segona part, també va destacar-se Sagarzazu. En canvi, hauria dret a esperar més de Errazquin, jugador en el qual trobàrem a faltar aquella "fougue" i aquella empenya que tant l'havien caracteritzat alguns anys enrera. Caractèrem un positiu encert per a l'Irún suprimir René Petit del seu onze, car aquest jugador, amb la seva excessiva lentitud, no fa més que malmetre i destarotar la rapidesa demostrada ara pels irundarres.

El partit va arbitrar-lo Montero, de Centre; llevat potser d'un excessiu retard en tocar les faltes, e, seu com és ha d'acceptar-se com a bo. Però a jutjar per les protestes del públic, la tasca del senyor Montero devia ésser molt dolenta, perquè se'n va sentir de totes. Entrar en aquest terreny de l'àrbitre i del

¡Sí.....!

però el

TALBOT

és millor

públic seria haver d'insistir en coses que hem dit i repetit masses vegades; per això creiem innecessari el fer-ho.

El que no ens cansarem de dir és que el públic donà una excessiva importància a les petites faltes en què incorren els rbitres i el resultat no pot ésser més contraproduent, perquè el que passa és que el millor rbitre, el més capacitat i el més seré, acaba per perdre els estrepes. Quelcom d'això li va passar a Montero que havia tingut algunes equivocacions lleugeres, sense perjudicar a ningú, però si el partit arriba a durar gaire més estona, hauria acabat perjudicant de veres els equips.

Que tots els que demanaren aquell penalty es posin la mà al cor i vulguin ésser sincers, ara que el partit és acabat. Era de llei concedir el càstig màxim per unes mans tan involuntàries?

No, amics; els bons partits no han de voler guanyar-se per penaltys forçats; s'han de guanyar

com vap demostrar Samitier i Piera que es guanya: Això és, jugant.

Vicents Bernades

EL DETALL DEL PARTIT

Poc abans de l'hora de començar l'encontre aparegueren els equips al camp; primer sortí l'Irún, el qual va ésser ovacionat i després el Barcelona, el qual també va escoltar llargs aplaudiments.

Tot seguit els equips passaren a arreglar-se els quals notem que ho fan amb l'ordre que segueix: Barcelona. — Llorenç, Walter, Mas, Bosch, Castillo, Carulla, Piera, Sastre, Samitier, Garcia i Arocha.

Irún. — Emery, Alza, Bergés, P. Regueiro, Gamborena, Villaverde, Sagarzazu, L. Regueiro, Errazquin, Echeveste i Garmendia.

Tenia cura de l'àrbitratge el col·legiat del Centre, senyor Montero.

El partit va començar amb un atac de l'Irún que no donà conseqüències, però ben aviat el Barcelona contratacà i observàrem una bona combinació de Garcia i Samitier que acabà amb una fallada del darrer.

El joc es fa força ensopegat per bé que l'Irún s'imposà visiblement del Barcelona. Amb tot, el marcador resta sense funcionar.

Sami mostrà treballador; un centre ras de Piera és rematat per Samitier amb el cap, però la bola passà pel costat del pal.

Feia trenta minuts que es jugava quan en un dels atacs irundarres, Errazquin llurà una bola a Regueiro i aquest, com que es trobava sol davant el marc de Llorenç, xutà fortament i s'apuntà el primer gol.

Mancaven cinc minuts per a acabar-se el primer temps i hom ja donava el resultat d'un cap per a l'Irún, però Samitier en rebre una bola de Bosch i mentre es trobava a llarga distància del marc irundarra, xutà amb fúria la pilota; Emery la parà però venia amb tanta força que no pogué evitar que se li esquivés i anés a parar dins la xarxa.

Així acabà el primer temps.

SNÜBERS

El esmortuadors de més eficàcia i econòmica.

No ens fitem a vendre'ls; en els nostres Establiments de Servei els ajustem sempre gratuïtament.

AUTO-ELECTRICITAT

Coma, Llorens i Bonill, Lda.

Diputació, 234

En reprendre's la partida, observàrem una millor predisposició en el joc per part del Barcelona, el qual domina per llarga estona. En aquest atac l'Irún va incorrere en falta, la qual fou assenyalada per l'àrbitre, però els jugadors no se n'enteraren i el joc continuà fins que el Barcelona aconseguí un gol, el qual no fou vàlid.

Als nou minuts de la represa, Piera rebé una pilota de Sastre; la va córrer amb encert i d'un xut fort, aconseguí apuntar el segon gol.

Però el goig d'aquest nou i esplèndid gol no va durar gaire estona, car tres minuts després Errazquin aconseguí l'empat. Aquest gol va ésser protestat pel públic per creure que abans d'aconseguir-ho els jugadors de l'Irún havien comès una falta.

La nerviositat dels jugadors i el nivell de les forces quedà ben demostrat en què els gols s'alternin d'una banda i de l'altra.

Feia 23 minuts del segon temps quan Walter tregué una bola la qual llençà sobre el gol d'Emery; els dos defenses varen anar per treure-la amb el cap però Samitier els guanyà i rematà amb el cap el tercer gol.

Centrada la bola l'Irún atacà i un xut de's davanter irundarra va ésser parat per Llorenç, però s'entrebancà amb la bola i Errazquin ho aprofità per rematar el nou empat.

CAMION/ CAMIONETE/ TRACTOR/ CAMIOLU

A LA PERERA 347

Als 33 minuts de joc Samitier va rebre una bola i va desmarcar-se admirablement; llavors xutà fort i aconseguí el quart gol.

El joc continuava alternat; Sami passà a la defensa i això féu que el Barcelona es veïés dominat, car la davantera restava poc menys que nul·la.

Faltaven sis minuts per acabar, quan en un atac de l'Irún Regueiro aconseguí l'empat.

Els darrers moments de joc foren d'emoció; el Barcelona atacava i l'Irún incorregué en penalty. Hom ja veia la victòria blau-grana, però Walter executà la falta amb un fort xut que tocà el pal superior.

El partit de Saragossa

Saragossa.

El partit Patria-Europa, ha tingut fases de tot, abundant, però, més les dolentes. L'Europa ha sortit al camp amb ganes de deixar ben sentat el nom del club i el de la regió que representa, però com espectador imparcial, he de confessar molt a desgrat meu, que no ho ha aconseguit.

Si bé ha guanyat el partit, la catastròfica actuació de mitjos i defenses que ho hán fet tots pèssimament, junt a la gran sort que han tingut els del Patria, salvant xuts difícils i desviant pilotes a córner sense parar, ha fet que estigués el partit a punt d'acabar amb un empat a dos gols: sort d'una gran jugada de l'extrem Cases que ha estat ben aprofitada per Alcázar, quan faltaven quatre minuts per a acabar, no se'n hian anat de Saragossa amb un empat que hauria estat vergonyós.

No hi ha paraules per a censurar la pèssima actuació de defenses i

BILLARS SOLER

Especials per a campionat

Viladomat, 122

mitjos europeus, en els quals si alguna distinció cal fer, és la de l'actuació de Peñaló i Alcoriza, que en cap moment han donat la sensació de jugadors de primera categoria. Ambdós jugadors han estat durant tot el partit un pas obert a la davantera del Patria, i els dos gols assolits per aquest club, es deuen en particular a Alcoriza.

La davantera ha tingut moments molt bons en els quals s'ha distingit d'una manera especial Bestit i a estones Alcázar i Cases. Martínez ha tingut moments de molt encert, i Cros, en algunes avançades ha estat el que ha d'ésser un davanter centre, l'ànima de la línia, repartint joc i xutant molt bé, i en d'altres, en particular a la segona part, no ha fet més que destorbar jugades, retenant la pilota davant de la porta d'una manera lamentable. Florença, bé. Amb els jugadors que tenia davant no se li pot demanar més a un porter.

Dels del Patria, tots molt bé, en particular, el mig dreta Rey, i la defensa, en la qual la seva tàctica ha estat la valentia en aclarir.

El públic, correcte, present-se un xic a broms algunes línies de jugadors catalans. Bé és veritat que la seva actuació no mereixia altra cosa. És lamentable que d'aquesta manera es descrediti el futbol català en terres estranyes.

A les ordres del senyor Saracho, de Biscaia s'arregleren els equips de la següent manera:

Patria. — Areta, Gómez, Lage, Rey, Costa, Rufo, Goiri, Sagües, Lakatos, Armas, Iruña.

Europa. — Florença, Viguera, Alcoriza, Camis, Peñaló, Mauricio, Cases, Bestit, Cros, Martínez, Alcázar.

Surt l'Europa, contra un lleuger vent, i Cases anava molt bé i centra i Cros el remata a kick.

En una avançada europeista s'aplaudeix una bona combinació de Cros, passant de cap a Alcázar.

Segueix la pressió de l'Europa, el qual dona la impressió que ens va a donar un gran partit, i en un dels seus avenços, Bestit aprofità per a entrar el primer gol de forma imparable. Van 15 minuts.

Es tiren dos córners seguits contra el Patria, i es de notar un xut de Martínez, al pa i que per poc no entra la pilota.

L'Europa es cansa de dominar però és molt desgraciat en les rematades. Els del Patria reaccionen i tiren tres córners gairebé seguits contra els catalans, sense resultat.

A. Sanromá

Balmes, 62, 10, 11

BARCELONA

CICLOS MOTOS

Artículos para Sports

Les avançades de l'Europa se succeïxen; en una d'elles Bestit avença sortejant defenses i porter, que també ha sortit, xutant fora per poca cosa.

En un batibull davant la porta europea, falla Alcoriza, i Florença no pot evitar que li fusellin el gol.

Els del Patria es creïxen i el mitjos i defenses europeus comencen a fallar, acabant la primera part.

En començar la segona Cases aprofità la indecisió d'Areta per a marcar el segon per al seu equip d'un xut a l'angle.

El domini es fa altern, amb cert avantatge per a l'Europa, essent aplaudit Bestit en tirar un xut creuat que va a parar fora.

Una sèrie de descencerts dels mitjos i una pifia d'Alcoriza donen ocasió a que marqui el Patria el segon gol.

El partit s'està acabant i el gol de la victòria no arriba, per la gran sort que han tingut els aragonesos durant tota la partida.

L'Europa no deixa de lluitar pel gol amb veritable interès dels seus davanter, fins que en una avançada de l'ala dreta s'interne Cases i junt a la porta fa una passada retardada que aprofità Alcázar per a rematar amb el cap, i és el tercer gol.

BASCULES ARQUES

PER A CABALS

Parlament, 9 i 11 - BARCELONA

La partida està als últims i amb gran emoció es tira un fòld de Maurici, junt a la porta de l'Europa, seguit d'un córner, que salva Florença, acabant el partit.

LA R. SOCIEDAD GUANYA L'IBERIA DE SARAGOSA, PER 5 A 1

Sant Sebastià. — Al camp d'Atocha varen jugar l'Iberia, campió de Saragossa, i la Real Sociedad, subcampió de Guipúscoa, guanyant la Real per 5 gols a 1. En el primer temps, la Real va marcar 3 gols, obra de Mariscal, Bienzobas i Kiriki, i l'Iberia, 1, per mitjà de Zorrozua. A la segona meitat, els locals varen marcar dos gols, per Kiriki. Va dominar la Real Societat gairebé durant tot el partit. Abans de començar els aragonesos disposaren una corona de flors davant el monument del jugador Machimbarrena.

EL MADRID I EL DEPORTIV ALAVES, EMPATEN A TRES GOLS

Madrid, 5. — "Deportivo Alavés": Beristain; Ciraco, Quincoces; Camió, Aldocor, Echevarría; Modesto, Crespo, Unamuno, Garcia i Errasti.

"Real Madrid": Martínez; Quesada, Urquiza; Prats, Esparza, Peña; Illera, Félix, Gual, Uribe i del Campo.

En general dominà l'equip madrileny al primer temps, i l'alavés al segon.

Els davanter del Madrid varen tenir una tarda dolenta, puix els fallaren nombroses pilotes que els servien els mitjos i l'extrem esquerra Del Campo.

En canvi, el conjunt alavés donà una sensació d'èsser compenetrats, i sense distingir-se'n cap, se servien admirablement les passes, i els davanter xutaven ràpids, donant la sensació d'èsser molt perillosos.

El resultat de l'encontre fou un empat a tres.

Pel "Deportivo", el primer a marcar fou Garcia, per baix. Pilota que no veí Martínez fins que estigué dintre, per creure que la pararia Prats.

El segon l'entrà Modesto, a dos metres, creuant la bola lluny de l'abast del porter madrileny, i el tercer, el féu Unamuno, en rematar una passada d'Echevarría.

KLAXON

LES MILLORS I AUTÈNTIQUES BOCINES ELÈCTRIQUES DIFERENTS MODELS I PREUS

CASA CENTRAL EN PARÍS

AGENCIAS Y DEPÓSITS PER A LA VENDA A ESPAÑA

CLARIS 102-BARCELONA

Els tres gols fets pel Madrid els feren: Quesada, en tirar un càstig des de fora de l'àrea de penalty; Félix, en un tret que donà al pal i que tornà a sortir sol.

Part del públic protestà que l'àrbitre l'hagués assenyalat, i també fou protestat oficialment en l'acta de l'encontre.

El tercer l'introduí Gual, ajudant amb el cap, un córner assenyalat per Del Campo.

L'àrbitre Llovera, del CoHegi català, regular.

L'ATLÉTIC BAT EL RACING PER 3 A 1

Madrid, 5. Bilbao. — Amb assistència de nombros públic, entre el qual hi havia més de 3.000 entusiastes del Racing de Santander, se celebrà a San Mamés l'encontre Racing-Atlético de Bilbao.

Vencé l'Atlético per 3 a 1. En el primer temps aconseguiren dos gols els atlètics, l'un obra del davanter centre Calero, i l'altre marcat per Aguirreazabal.

El gol dels santanderins fou obra de l'extrem esquerre Santi.

En la segona part, Calero amb un altre gol aferrà la victòria.

EL PARTIT CARTAGENA-LEVANTE

Cartagena, 5. — En el partit de campionat, el Cartagena vencé el Levante per 4 a 1.

El Cartagena aconseguí un gol d'un córner que el vent féu entrar a la porta del Levante. Amb aquest gol acabà el primer temps en el qual dominà el Cartagena, que no passà moments apurats en la defensa del seu marc.

La segona part donà començ amb un joc de mala qualitat per totes dues parts, encara que el Cartagena es distingí per l'entusiasme i elevada moral que s'imposà, degut en part a la línia mitja del Levante, que es posà a la defensiva, fent-ho molt malament.

Lliso marcà un gol per al Llevant i els locals aconseguiren tres gols més.

La inseguretat de Cabo ha contribuït molt a la desfeita del seu equip, el qual no féu altra cosa que alguna escapada.

El triomf del Cartagena fou aconseguit amb entusiasme pel públic.

RESULTATS DELS PARTITS DE DIUMENGE DEL CAMPIÓ. NAT PENINSULAR

Barcelona, 4; Irún, 4.
Patria d'Aràgo, 2; C. D. Europa, 3.
R. Sociedad, 5; Iberia S. C., 1.
Racing de Sama, 1; Celta Vigo, 5.
R. Valladolid, 1; R. Oviedo, 3.
Deportivo Corunya, 6; Cultural Leonesa, 1.

R. Madrid, 3; D. Adavés, 3.
Gimnástica Torrelavega, 2; Atlético de Madrid, 1.

Atlético de Bilbao, 3; Racing de Santander, 1.
València, 1; Sevilla, 1.

Cartagena, 4; Levante, de València, 1.

R. Betis, 1; R. Múrcia, 3.

La puntuació al final de la primera volta

GRUP: CATALUNYA - GULPUSCOA - ARAGO

	PJ.	G.	E.	P.	Gt.	Ct.	P.
Barcelona	5	4	1	0	18	9	9
R. S. S. Sebastián	4	0	1	3	6	7	6
R. U. d'Irún	5	3	2	1	17	10	7
Iberia, Saragossa	5	2	3	0	12	4	4
Europa	5	1	0	4	7	10	3
Patria, Saragossa	5	0	0	5	4	9	0

GRUP: BISCAIA - CENTRE - CANTABRIA

	PJ.	G.	E.	P.	Gt.	Ct.	P.
Deportivo Alavés	5	3	2	0	13	6	8
Racing Santander	5	3	1	1	13	7	7
Madrid F. C.	6	3	1	1	13	10	7
Atlético de Bilbao	5	3	0	2	16	7	6
Gim. Torrelavega	5	1	0	4	3	23	3
Atlético Madrid	5	0	0	5	5	15	0

GRUP: VALENCIA - SUD-MURCIA

	PJ.	G.	E.	P.	Gt.	Ct.	P.
Murcia	5	3	1	1	12	6	7
Betis, Sevilla	5	2	2	1	13	11	6
Sevilla							

Matrícules Còtxes Turisme

PROVINCIA DE BARCELONA

GENER - FEBRER 1928

CITROËN 122 còtxes

La marca que ocupa el 2.º lloc. 41
" " " " 3.º " 40
Les marques " " 4.º " 28
La marca " " 5.º " 27

Agents Oficials CITROËN

C. ALEGRE S. A. R. E. C. O. M. AGUILAR

Provença, 280

Av. Alfons XIII, 389

Corts, 415

El torneig Copa Consolació

JUPITER, 2 - TERRASSA, 3
El Terrassa i el Jupiter van jugar a partit força competitiu, en el qual el Terrassa per damunt de tot el joc el Jupiter, el qual fou molt superior al seu contrincant i dominà tot el partit.
Malgrat d'això, la victòria no els correspondeix, car se l'endugué el Terrassa per tres gols, entrats per Andreda i Valls (2).
Els gols del Jupiter foren aconseguits per Ponç i Palau.
Arbitratge Coll i els equips eren: Terrassa. — Sabater, Vila, Tondo, Bonjorn, Abad, Cadafalch, Gándara, Alavedra, Valls, Queralt i Bosch. Jupiter. — Manyer, Ortí, Bosch, Pons, Callicó, Font, Diego, Palau, Guals, Ponç i Lavilla.

GRACIA, 1 - SABADELL, 1
En aquest partit el Sabadell ha presentat el seu nou equip, del qual hem tret una agradable impressió. És cert que ha presentat totes les característiques d'un equip jove, però ple de belles esperances.

Varem veure un partit equilibrat i força mogut. Els avantatges que al primer temps correspongueren al Gràcia, després es traspassaren als rengles sabadellencs, en els quals es destacaren alguns elements molt apreciables.

El gol del Gràcia fou aconseguit pel primer temps per mitjà de Prat, i el del Sabadell en començar-se la segona part, obra de Bertran.

Arbitratge Planell i els equips es presentaren així:
Gràcia. — Uriach, Malechon, Ros, Oriols, Roig, Lletjos, Prat, Vilat, Loyola, Barrachina, Naves.

Sabadell. — Cucurull, Morral, Sorribes, Teixidor, Querol, Guera, Molal, Aguiló, Bertran, Virgili, Pérez.

BADALONA, 3 - SANT ANDREU, 1

El partit que van jugar aquests dos equips, tingué moments força vistosos, particularment en la reacció que observà el Sant Andreu després de veure's dominat tota la primera part. Així, doncs, el segon temps va ésser el millor d'aquest encontre.

A la primera part el Badalona aconseguí apuntar-se els seus tres gols, un per Forques, un altre per Mena i el darrer per Sangüesa. A la segona part el Sant Andreu, el qual, com ja hem dit, s'anima molt, marcà el seu únic gol en un batiball que es produí davant el marc de Ros.

Els equips es composaven així: Badalona: Ros, Borràs, Folch, Beltran, Gol, Vinyes, Cristó, Mena, Forques, Sangüesa i Teixidor.

Sant Andreu: Carceller, López, Rala, Bau, Font, Plana, Pueyo, Ferrer, Prats, Batet i Subera.

SANS, 4 - MARTINENC, 3

Aquest partit, jugat al camp del Martinenc, tingué moments de tota mena. Mentre el primer temps va desenvolupar-se força animat, el segon el joc va decaure notablement a l'extrem de fer-se insulsi.

Els gols que s'apuntaren els dos equips foren marcats per Torredesot I (2), Torredesot i Calvet II, els del Sans, un del quals de penalty i per Monleon, de penalty, els del Martinenc.

Martinenc: Prat, Vergés, Mir, Comorera, Colomines, Ponç, Lapena, Cases, Ribes, Montleón i Armengol. Sans: Casanoves, Domingo, Torredesot I, Pausas, Moliné II, Creixells, Torredesot II, Besolí, Miró, Calvet II i Roca.

La puntuació del Torneig de Consolació

	P.	G.	E.	P.	G.	E.	P.
Terrassa	3	2	1	0	6	3	5
Sans	3	1	2	0	5	3	4
Badalona	3	2	0	1	6	4	4
Jupiter	2	1	0	1	4	4	2
Sant Andreu	3	1	0	2	5	8	2
Martinenc	3	1	0	2	5	7	2
Gràcia	3	0	2	1	4	5	2
Sabadell	2	0	1	1	2	3	1

L'ASSEMBLEA DEL F. C. BARCELONA

Dissabte a la nit, a la Sala Mozart, va celebrar-se l'anunciada Assemblea extraordinària del F. C. Barcelona.

Contràriament als rumors exageradissims que havien circulat a propòsit d'aquesta Assemblea, alguns dels quals preveïen terratrèmols en el si del Club, no va passar res. Tot va anar molt pacíficament i totes les discussions varen transcórrer en un ambient perfectament parlamentari.

Els alarmistes havien arribat a dir que l'equip del Barcelona que jugava l'endemà contra l'Irún, el farien els compromissaris. Res més incert.

Dels afers que integraven l'ordre del dia i que foren discutits, el de més interès fou la del Casal social; el senyor Josep M. Roca va presentar una proposició que va merèixer elogis unànims: és la seva discussió hi intervingueren els senyors Joan B. Soler i Josep Suyol, acordant-se començar una ponència integrada pels senyors Roca, Planell i Suyol, la qual estudiarà el portar a cap la iniciativa.

La reunió, que acabà a altes hores de la matinada, va transcórrer com ja hem dit, en un ambient de franca camaraderia i deixà satisfets per igual els membres de la Junta i els delegats.

Aquest aspecte, en canvi, potser que no plagui tant a alguns altres.

EL TREN ESPECIAL

Abans d'arribar-se la sessió alguns delegats varen sol·licitar de la Junta que gestionés la formació d'un tren especial per als socis que diumenge tenen ganes d'anar a Saragossa a presenciar el partit amb l'Ibèria.

La Junta així va prometre que ho faria i ahir ja s'anuncià mitjançant pissarres, al Camp de Les Corts, que l'organització del tren especial era un fet.

CAPSES de LUXE
PER A CIGARETLES I MATCHES
JARDINERES
BARQUES
28 - SANT PIAU - 28

Atletisme

En el Campionat de Catalunya de Cross-Country celebrat a Girona, Tàpies, per segona vegada, guanya el títol :: El Barcelona novament campió per equips

A Girona va celebrar-se diumenge el campionat de Catalunya de cross-country, el qual, per la pluja persistent que havia caigut la setmana passada, hom ja esperava que s'huria hagut de suspendre's. Però no fou així; va celebrar-se i amb força èxit, tal com es mereixia una prova de la importància d'aquesta.

A l'èxit d'aquesta festa és ben cert que el públic hi contribuïu molt, car feu acte de presència en gran nombre a la Devesa, on va tenir lloc la prova.

Pel que toca als corredors, cal dir que tots van posar tot l'entusiasme per tal d'aconseguir el triomf i així féu que ultr'organització excellent, amb l'actuació dels atletes es consolidés l'èxit definitiu del campionat de cross. D'aquests atletes, però, cal esmentar a Tàpies, car ultra trobar-se en excellent forma, va haver de lluitar amb el seu seguidor immediat, Gil, el qual l'obligà a què efectués una millor cursa.

LA CURSA

Com ja varem anunciar, el recorregut era comprès en tres voltes al gran parc de la Devesa. Cada volta feia 3.200 quilòmetres.

Es va donar la sortida amb força puntualitat després d'anotar la falta de Palau i altres dos inscrits que no es presentaren, en total vint-i-set homes arreglats al cap d'amunt del passeig central del parc l'ordre de sortida que els fou donada entre la imponent manifestació d'entusiasme, que exterioritzaven aquells milers de persones aplegades al passeig.

De sortida, Gil agafà el cap i estirà a fort l'escamot. D'aquests es despegaren Serra i Tàpies, els quals aviat aconseguiren a Gil i tots tres empenyueren a bon pas el feixuc camí dels obstacles. El primer en trobar-se fou una muntanyeta costaruda, la qual hagueren de pujar a quatre grapes i baixar gairebé assentats. El primer en agafar altre cop el camí pla fou Gil, però Tàpies i Serra, el seguien a molt curta distància i altra volta l'agafaren.

I una vegada més tots tres anaven fent, passant encara a la segona volta tots tres igual. L'espectacle donat per la lluita que sostenien aquells tres homes era sensiblement admirable.

A darrera d'ells, però, tampoc les coses es presentaven molt clares. I entre aquests sí que en varem presenciar

de canvis. Ara era Bellmunt el quart, més tard Farré, després Castelló, per adjudicar-se'l definitivament a la darrera volta Hernández, el qual féu una cursa amb gran coneixement.

Entre aquests que hem esmentat també hi hagué una forta lluita en la resta de la cursa pels altres llocs.

A l'última volta Gil i Tàpies ja havien deixat a uns cent metres a Serra, el qual aguantà ferm el lloc que ja estava decidit per a ell.

Tàpies i Gil, continuaren la seva forta lluita colze a colze fins uns 500 metres de l'arribada. En aquest punt fou quan Tàpies deixà el jove atleta barceloní, prenent-li uns 25 metres a l'arribada.

No cal dir que el públic entusiasmat ovacionà xaradorosament aquests dos atletes, que tan dura lluita havien sostingut. Serra i els altres que anaven entrant amb llargs intervals foren així mateix aplaudits per l'entusiasta públic que forçosament havia de quedar impressionat del gran espectacle que li oferia la disputa del XII Campionat de Catalunya de "cross".

LA CLASSIFICACIÓ

Primer: Salvador Tàpies, del R. C. D. Espanyol, 33'5" 4-5.

Segon: Joaquim Gil, del F. C. Barcelona, 33'40".

Tercer: Martí Serra, U. S. de Sans, 34'20".

Quart: Josep Hernández, F. C. Barcelona, 34'25".

Cinquè: Marçal Castelló, R. C. D. Espanyol, 34'40".

Sisè: Ramon Bellmunt, F. C. Barcelona, 34'54".

Setè: Emili Ferrer, F. C. Barcelona, 35'20".

Vuitè: Jaume Albiol, F. C. Barcelona, 35'31".

Novè: Miquel Mestres, Grup de Dalí, 35'33".

Desè: Joan Pineda, U. S. de Sans, 35'58".

Onzè: Miquel Llobregat, U. S. de Sans, 36'28".

Dotzè: Francesc Ornaque, R. C. D. Espanyol, 36'45".

Tretzè: Joan Cladera (mahonès), 36'58".

Catorzè: Josep Vives, F. C. Barcelona, 37'31".

Quinzè: Josep Abelló, G. E. i E. G., 37'44".

Setzè: Emili Bellapart, G. E. i E. G., 38'09".

Dissetè: Amadeu Vilaret, F. C. Barcelona, 39'37".

Divuitè: Josep Vilaret, 39'37".
Disnovè: Bonaventura Coderria, 40'18".

Vintè: Carles Cordillón, 40'18".

Vint-i-unè: Agustí Posa, 40'18".

Vint-i-dosè: Eduard Neira, tots cisc del G. E. i E. G.

Com hom pot veure, doncs, foren cinc els retirats, entre ells Arbú, que ho féu a la primera volta.
En la classificació social el Barcelona aconseguí la puntuació de 2-4-6-7-8-9-10, i el G. E. i E. G. segon i últim equip classificat va fer 16-18-19-20-21-22-23 punts.

L'ORGANITZACIÓ

Els entusiastes creadors de l'atletisme a Girona bateren i de llarg tots els records que podien haver en les organitzacions de "cross".

Tot el que podem dir per llorar el magnífic circuit escollit i el seu perfecte marcatge fóra poc perquè el lector es pogués fer ben bé el càrrec del que era el terreny sobre el qual es va desenvolupar el campionat de Catalunya.

Al passeig central del parc, com hem dit, era l'arribada que prengué un brillant aspecte pel nombre públic que s'hi aplegà, i per l'ornament que els gironins hi posaren.

Tot plegat fou, doncs, sensiblement magnífic.

Fa alguns anys, als gironins novells, tanmateix, en matèria d'organització, se'ls encarregà que fessin els campionats d'atletisme.

No disposant d'un bon camp, ni molt menys de l'experiència que es necessita per organitzar tal cosa ho varen fer de la millor manera que van poder i, tanmateix, no fou ni molt menys dolenta i si millor que alguns altres que hem vist celebrar aquí.

Però, és clar, tots guardarem aquella excellent impressió que ens causà l'organització dels campionats de Catalunya a Tarragona — mestres en això — que a molts la de Girona, feta amb tota la voluntat i poca ajuda d'aquells que hi tenien un deure, els sembla migrada i fins arribaren a criticar-ho.

Els gironins, aquesta vegada, però, s'havien volgut venjar i treure aquella impressió que ocasionaren.

I a fe cal reconèixer que ho han aconseguit plenament perquè el "cross" que ells organitzaren per molt que hom ho esperés, causà una immolable impressió difícil d'esser esborrada per una altra.

Després de la qualitat dels campionats de les anteriors rondes es va produir un homogeneïtat, apareixent més superior la seva categoria i més interessants les lluites entre els mateixos.

D'acord amb el que acabem d'esmentar, trobem en la llista dels partits que s'han de celebrar avui, els encontres entre Sintes-Noblen, Andreu-Royce (pseudònim que amaga a una de les millors i més joves de les nostres raquetes), i Riera-J. Durall, els quals estem convençuts en proporcionaran un moment de veritable tensió.

Els resultats dels partits celebrats durant el dia d'ahir és el següent:

Campionats:

Andreu a Tanke, per 6-0, 6-0.

Noblen a Cases, per 6-0, 6-0.

J. Durall a Capmany, per 6-1, 6-4.

Royce a Brutau, per 6-1, 6-1.

Royce a S. Durall, per W. O.

J. E. d'Ollano a Rols, per 6-2, 6-0.

Handicaps:

Galeo a Tarres, per 6-2, 6-1.

J. Arnet a Aguiló, per 6-1, 6-2.

Gampar a Witty, per W. O.

Alemany a Dryne, per 3-6, 6-5, 7-5.

Senyoretta M. Pontrodona a senyora Armstrong, per 6-1, 6-3.

VELA

RÉGATES DE IATS SERIE HISPANIA

Diumenge al matí celebrà el Club Marítim la primera prova de la Copa Eolo per a yachts, de a sèrie Hispànica, classe U., en un trajecte d'unes tres milles, a tres voltes a un triangle, davant del Club.

Hi prengueren part vuit yachts, dels quals se situà al cap de sortida el "Sens por", estalonat pel "Fitona", durant la primera volta, ocupant llavors el primer lloc aquest; però després de ferma lluita prengué el cap el "Sens por", el qual finalment es classificà vencedor.

La classificació fou així:

"Sens por", per Jans i Falp.

"Fitona", per H. V. Hugo i P. Ferrer.

"Mària Encarnació", d'E. Ferrer, per Mates i Vinyoles.

"Garbí", d'E. Bertrand, per J. Astell i Rivals.

"Alcor", per M. Toses i Gener.

"Enlilo", per A. Forques i Puiggròs.

El "Silurus" i "Isabela" es retiraren.

Actuaren de jurat els senyors Amat, Paladé i Roca.

LLUITA GRECO-ROMANA

EL TORNEIG DE LATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR

Tal com s'anuncià darrerament, dividíren varen celebrar-se a l'Ateneu Enciclopèdic Popular les terceres eliminatòries del torneig social de lluita greco-romana, que donaren els resultats següents:

Primer combat: Penedès va vèncer a Gispert, als 16 minuts, resultant aquest combat força vistós i interessant.

Segon combat: Gispert Vaquer va vèncer a Hernández, als 2 minuts 11 segons.

Tercer combat: Brunet va ésser declarat vencedor d'En Fazio per major combativitat, després d'haver fet els 26 minuts de lluita reglamentaris.

Quart combat: Curto va vèncer a Santasusana, al minut 15 segons de lluita.

Cinquè combat: En Cases va ésser declarat vencedor d'En Blai, per no haver-se presentat aquest darrer. El vinent dia 6 de març se celebraran les darreres eliminatòries corresponents al torneig d'enguany, els quals combats prometen ésser molt més interessants encara, degut a la qualitat dels contendents.

PILOTA BASCA

AL FRONTO PRINCIPAL PALACE (PROFESSIONALS)

Larruscain i Gómez, que anaven amb distintiu vermell, contra Ma-

lagaray i Casals II, amb distintiu blau, es disputaren la victòria al sur del camp en un partit de molta jugada amb mes de durança temporal actual. El quadre de "aqueper a anques davanter, era el 10.

De sorpres, els intel·ligents van creure en la superioritat de la parella comandada per Mallagaray i es pagaren "momios" de 10 a 6 per aquests. Per uns piques desgraciats de Casals, l'atac incessant dels vermells aconseguí assegurar-los el predomini en el marcador des de bell antuvi.

Començaren amb el 6 vermell i 7 blau els punts s'anaven i tossadaments renyits entre els quatre pilots, de tal manera que, malgrat l'avantatge de nou punts que duïen Larruscain i el seu company per davant dels blaus, la càtedra no es decidia encara a cobrir-se. Fou en la tercera desena que el saguer blau, tirant uns finals dels quadros 9 i 10 i tornant unes piques passades, es posà dues vegades a un punt de l'igualada (30 per 31 i 34 per 35). En fallar-li a Mallagaray unes belles ocasions per finalitzar del dos, donà el triomf als vermells per quatre punts. Seriem injustos si féiem ressortir algun dels combats d'aquest encontre, que durant 95 minuts acaparà l'atenció del públic que assistí a presenciari-lo. Larruscain i Gómez, segurs i ben compromentats, hagueren de compartir amb els contraris les mostres d'efecte amb què foren saludats en retirar-se de la canxa, puix tots es varen mantenir al nivell de primeres figures, que són dins l'esport de la pilota.

Tancà tan suggestiva vetllada la derrotada de Sagarrata i Arriola, vermells, per Alberdi i Celaya, blaus, per 35 a 26.

Gran era l'espectació desenvolupada per aquest encontre, en què Joaquim Irigoien, ja restablert, reapareixia a la canxa després d'una obligada absència. Anava de tronc amb Goitia, amb divisa vermella, contra els blaus, Casals I i Marcelino. Ambdós davanter sortiren del 10 i mig. En les dues primeres desenes es veié el joc més equilibrat en registrar-se empats en els punts 1, 2, 3, seguits de domini vermell, que alguna incertesa del saguer vermell va anul·lar en empatar de nou a 10, 11, 12 i 13. El 12 blau, resultat d'una magnífica final de Marcelino de Marcelino, fou unànimement celebrat. D'aquí endavant, Casals, massa sollicitat pel dur pilotatge del davanter vermell, no fou oportú en els moments de les finals ni en col·locar degudament a la saga contrària, mentre el seu contrincant jugava plenament a plaer, i així, natural era que la partida anés de "calte" per la banda vermella, que ja va guanyar per la diferència de 18 punts. Dels quatre jugadors només se'n destacà un: Irigoien. Anit fou ell el pilotari de les sortides de mestre i les rases inestables que li proporcionaren la victòria, a desgrat de les prediccions adverses dels experts. Careaga i Egurola, vermells, vengueren després a Aranci i Amoroto, blaus, per 20 a 40.

CLUB BASCONIA

Com de costum, diumenge al matí, al Fronto Principal Palace jugaren una sèrie de bons partits els socis del Club Basconia.

El primer partit, a mà, donà la victòria, per 25 punts a 20, als vermells Escríba i Rios, els quals tenien per contrincants els blaus Orsola i Abat.

Segon partit, a "cesta". Els vermells Palau i Martínez guanyaren els blaus Enric Escudero i Orozco, per 40 punts a 28.

El tercer partit fou a pala, i el guanyaren la parella blava Lorca i Horraeche, davant la formada per Aguirre i Iñana, als quals deixaren a 31 punts per 40.

El darrer partit, a "cesta", fou d'entrenament, entre el professional Quintana i Stegman i la parella Puig Amat.

Aquest número ha passat per la censura governativa

TENNIS

X CONCURS SOCIAL DEL BARCELONA L.T.C.

En l'ordre de joc corresponent al dia d'ahir, ja s'hi troben en oposició otències tennístiques de més consideració a les que pugna en els dies anteriors. Aplanats els obstacles pri-

Reumatisme : Gota
aciàtica : Arenilles
Càlculs : Lumbago

Els que pateixen de totes aquestes manifestacions produïdes per la presència de cristalls d'àcid uric en el sistema, serien verament desgraciats si no existís un dissolvent dels al·ludits cristalls, perquè s'anirien acumulant per a conduir el malalt a la mort en mig dels més horribles dolors. Afortunadament existeix un producte,

Uricure

que és un dissolvent comú, ràpid, inofensiu i eficaç dels al·ludits cristalls.

Amb l'URICURE s'aconsegueix, primerament, una millora, i després el complet guariement de les malalties esmentades.

Tingueu present que l'URICURE és el remei que ha permès a moltes persones de portar una vida corrent, durant molts lustres d'horribles sofriments.

SERVEI ELECTRIC PER A AUTOMOBILS

Exide

ACUMULADORS
CARAC ELECTRIC
CARRER MOYÀ ARIBAU I DIAGONAL

Unió local on serà projectada en l'actual temporada amb la grandiosa innovació del tríplici i amb una nodrida orquestra i cors, i que per les moltes despeses que origina la instal·lació d'aparells i pantalles i la necessitat de dimensions monumentals per a la dita instal·lació, segurament que no es tornarà a

Dilluns pròxim, dia 22 - ESTRENA al
Pathé Palace de la magna producció
NAPOLEO

projectar amb tríplici en cap més local de Barcelona.
L'empresa té el propòsit que la projecció d'aquesta excepcional pel·lícula duri únicament uns 15 dies com a màxim, en agilitat al nombre públic que diàriament concorre en aquest local, acostumat a la variació dels seus programes.

